

ИГКОРАЦИ

Теме овог броја:

ШКОЛСКИ
ЖИВОТ

ЗАБАВА

СПОРТ

КУЛТУРА

ГЕОГРАФСКИ
ПУТОКАЗ

ВЕСТИ

МАЛИ
СПИСАТЕЉИ

TIME FOR KIDS

АЗБУЧНИК
БЕРЕ

СВЕТИ САВА

Свети Сава, мудра глава,
то је наша школска слава.

Он нас чува, снагу даје.

Спаситељ је душа наших,
Зато немој да се плашиш.

Школе је основао,
народ наш образовао.

За нас се он моли

И увек мудро збори.

Када његов глас те води,

То је пут ка слободи.

Јована Лазих, 5/4

СВЕТИ

САВА

ЗАСТУПАМ СЕБЕ, ПОШТУЈЕМ ТЕБЕ НА СВОМ ПУТУ КА УСПЕХУ!

број

33

НАШ ПРВИ БАЗАР

У нашој школи организован је Јесењи базар - „Другарима на дар“ у оквиру пројектне наставе. Ученици првог разреда су са својим учитељицама организовали у Свечаној сали изложбу декоративних фигура направљених од воћа и поврћа! Изложбу су посетили ученици старијих разреда, родитељи, баке, деке, наставници, и том приликом добили воће у корпама које може бити врло здрава ужина. Уживали смо у дружењу и радујемо се неком следећем базару!

Маријана Појовић

Јесењи шешири

Ученици првог разреда су, у оквиру пројектне наставе, у боравку правили шешире. Организовали смо радионицу и позвали родитеље да нам помогну. Тема је била – јесен, па смо зато јесењим плодовима украсили наше шешире. Било је на њима разнобојног лишћа, кестења, жирева и разних бобица. Шешири су били спремни за параду. Били су то прави јесењи пејзажи на нашим главама. Било нам је забавно док смо ово правили, а уједно смо обновили знање о јесени и њеним плодовима.

Марија Мишировић

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА У НАШОЈ ШКОЛИ

Мото: МОЈЕ ЈЕ ПРАВО ДА ЖИВИМ СРЕЋНО И ЗДРАВО
- за одрастање без насиља -

ПРОГРАМ

Понедељак, 1. октобар

ОТВАРАЊЕ ДЕЧИЈЕ НЕДЕЉЕ

Отварање изложбе дечјих радова у холу школе на тему „МОЈЕ ЈЕ ПРАВО ДА ЖИВИМ СРЕЋНО И ЗДРАВО - за одрастање без насиља.“ Изложбу поставила ликовна секција.

Уторак, 2. октобар

РАСТЕМО СРЕЋНО И ЗДРАВО - Дечија права и обавезе.

Среда, 3. октобар

РАСТЕМО СРЕЋНО И ЗДРАВО УЗ СПОРТ – Спортски дан за све ученике наше школе.

Четвртак, 4. октобар

РАСТЕМО СРЕЋНО И ЗДРАВО - Спровођење хуманитарних акција :„Наше мало неком пуно значи“ и „Чепом до осмеха“. Радо су се одазвали и учествовали сви ученици школе.

Петак, 5. октобар

РАСТЕМО СРЕЋНО И ЗДРАВО - Приредба поводом пријема првака у Пријатеље деце. Деца млађег школског узраста спремили су приредбу за своје другаре, прваке. На приредби је учествовао и школски хор.

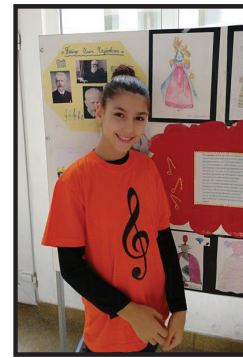
Зорица Сандић и Ивана Томићевић, учитељице

НАСТУПИО И ХОР

Манифестација Дечја недеља се одржава сваке године у месецу октобру, са циљем скретања пажње јавности на децу и младе, на дете као носиоца права, на потребе деце у породици, друштву и локалној заједници, на њихово право да одрастају у што бољим условима, на једнаке шансе за развој и остварење потенцијала.

Дечја недеља са слоганом „Моје је право да живим срећно и здраво“ ове године је обележена од 1. до 7. октобра.

У нашој школи су 5.10. 2018. на приредби у оквиру Дечје недеље наступали чланови хора, секција музичке културе и вокална солисткиња Нађа Поточник из одељења 7/2.

ЈАВНИ ЧАС

21.12.2018. у Свечаној сали школе одржан је јавни час на тему „Валцер“ у организацији Светлане Коркановић, професора музичке културе.

Извршена је корелација предмета: музичка култура, ликовна култура (професор Дијана Крстић), физичко васпитање (професор Сања Милојевић), историја (професор Александра Јелић), српски језик-разредна настава (професор Ивана Томичевић у сарадњи са Драганом Цукић), немачки језик (професор Драгана Булајић).

Светлана Коркановић

МЕЂУ ЧЕТВРТАЦИМА

Огледни час

У сарадњи са проф. хемије, Биљаном Тадић 20. децембра 2018. године у одељењу 4/1, реализован је огледни час. Професорка нас је научила како се праве мирисне соли. Ученици су уживали комбинујући разне боје и мирисе стварајући нове комбинације.

Паметне фасцикле

На часу природе и друштва и ликовне културе ученици 4. разреда су повезали знања о Немањићима и представили их израдом „паметних фасцикли“. Овакав начин рада и утврђивања стечених знања био им је веома интересантан.

Први и Други српски устанак

Ученици четвртог разреда су за час природе и друштва припремили и презентovali пројекте на тему „Први српски устанак“ и „Други српски устанак“ Били су подељени у хетерогене групе и имали задатак да истраже и изврше селекцију прикупљеног материјала, а затим организују и припреме плакате. Излагање група било је интересантно и ученици који су слушали са лакоћом су могли да понове научено на крају часа. Овакав вид утврђивања градива им је био занимљив, подстакао их на међусобну сарадњу и тимски рад у групи, па су изразили задовољство и жељу да спроведу неко ново истраживање.

Излет ученика 4. разреда

У четвртак, 25.10.2018. године, реализован је једнодневни излет за ученике 4. разреда. Прво смо обишли манастир Копорин, задужбину деспота Стефана Лазаревића из 13. века. Ученике је монахиња упознала са битним подацима којима су проширили своје усвојено знање. Затим смо посетили цркву брвнару „Покајница“ и сазнали да ју је саградио 1818. године војвода Вујица Вулићевић, по предању, у знак покајања због убиства свог кума Карађорђа. Након тога, стигли смо у Јагодину. Прошетали смо пешачком зоном града и стигли до ресторана „Поток“ са прелепо уређеним двориштем и вештачким водопадом.

Обишли смо зоолошки врт и градски парк Ђурђево брдо које је оаза зеленила и цвећа, опремљена клупама за одмор, стазама за шетњу, дечијим забавним парком. Пролазећи поред вештачког водопада наставили смо шетњу стазом. Ученици су уживали играјући разне игре лоптом и вијачама, жмурке, шуте и друге. Уживали су у

бојама јесени и шуштању жутог опалог лишћа испод својих ногу.

Пуни позитивних утисака и богатији за нова знања вратили смо се у Београд.

Вредни волонтери

Психолог школе, Јована Ђираковић је са Вршњачким тимом покренула, организовала и реализовала акцију „Најбоља волонтерска акција“. Вршњачки тим је донео одлуку да организује акцију чишћења и сређивања парка „Бубамара“ и средином новембра је то и реализовао. Учествовали су чланови Вршњачког тима и други заинтересовани ученици, добровољци. Кратак филм о целој акцији снимео је и монтирао Срђан Михајловић, отац ученице Кристине Михајловић (4/1). Волонтерска акција је пријављена на такмичење Најбоља волонтерска акција које је одржано 5.12.2018. године у општини Звездара. Кристина Михајловић је презентовала нашу акцију. Освојили смо 3. место.

Свјетлана Ненадић

Први снег

Коначно је пао и тај дуго очекивани снег. Обрадовали смо се више него Деда Мразу када нам стигне са поклонима. Ми, прваци у боравку, договорили смо се да идемо да се играмо на снегу. Били смо нестрпљиви да завршимо што пре домаће задатке како бисмо изашли напоље. Почеле су припреме. Обукли смо скафандере, узели клиска и кренули у поход на снег. Било је хладно, али смо ми осећали само топлоту око наших разиграних срца. Грудвали смо се, правили Снешка Белића, отиске анђела и мала утврђења. Посебно је било забавно јер нас је било много. Било нам је одлично, забавно и лепо! Надамо се да ће нам ускоро опет пасти снег и да ћемо ово играње поновити.

Марија Мићровић

БАЗАР-ПАЗАР

Ближи се новогодишњи базар. Марљиво спремамо најлепше украсе. Одлучили смо да позовемо родитеље у помоћ. Радо су прихватили наш позив. О, каквих је сјајних идеја све било! Учионица се орила од приче, а машта је узела крила и летела по целој учионици. Били смо вредни и весели. Шљокице, украси и осмеси су се разлили свуда око нас, а онда смо на крају радионице имали шта и да видимо. Дела наших вештих руку била су готова. Не зна се шта је било лепше. Шаренило се све. Родитељи нису крили своје задовољство и са осмеси на лицу су отишли кућама. Надамо се да ће и следећи пут прихватити наш позив.

Марија Мићровић

РЕПУБЛИЧКА НАГРАДА „КОРАЦИМА“

Друштво за српски језик и књижевност додељује републичке награде најбољим основношколским листовима и часописима. На конкурс Друштва за школску 2017/2018. годину послати су 31. и 32. број нашег листа. ИГК Кораца и наставнице-уреднице Снежана Костић Хавари и Наташа Станојковић освојили су 3. републичку награду на овом такмичењу. Награда ће наставницама-уредницама бити додељена 01.02.2019. године у Сали хероја на Филолошком факултету у оквиру 60. Републичког семинара.

На фотографијама су насловне стране награђених бројева „Корак“.

ЧЕСТИТАМО!

С.К.Х. и Н.С.

„Најраспеваније одељење”

У предногодишњој атмосфери, у среду, 12.12.2018. године, у Свечаној сали Музичке школе „Владимир Ђорђевић”, одржано је општинско такмичење за „Најраспеваније одељење”, у организацији Пријатеља деце Звездаре. Специфичност овог такмичења јесте да на њему наступају цела одељења и то извођењем две композиције: једне уметничке и једне изворне народне. Обе композиције се изводе без учешћа наставника, што значи да интонацију, дириговање и инструменталну пратњу током наступа изводе такође ученици. Ђаци III-4 одељења су освојили 3. место. Наступали су са песмама „Заволи” и „Во наше село малово”. Жири је похвалио све учеснике и њихове наставнике. Сви учесници су награђени дипломама, књигама и слаткишима.

Драјана Аничић

ЗАСТУПАМ СЕБЕ, ПОШТУЈЕМ ТЕБЕ НА СВОМ ПУТУ КА УСПЕХУ!

1. За време часа је најважније да поштујете себе. Захтевајте да сви ћуте и слушају када ви говорите. То је минимум уважавања које дугујете себи и другима.
2. Дозвољено је у великим количинама употребљавати речи попут: молим, хвала, изволи, извини.
3. Школска имовина користи свима. Не исказујте своје незадовољство на њој.
Немојте бити јачи од онога што не може да се брани. Ако направите штету, ваши родитељи ће морати да је плате. Од штете немате користи.
4. Изненадите своје другове и сваки неспоразум решите тако што ћете први пружити руку помирења. Било би досадно да смо сви исто паметни и исто лепо. Будите оригинални, али не на рачун оног поред себе.
5. Пре него што неке упутите примедбу, преиспитајте себе. И ви сигурно имате мане које можда не примећујете. Отклоните прво своје недостатке па онда критикујте друге.
6. Решавање сукоба физичким обрачунавањем карактеристика је немоћних и примитивних људи! То сигурно нисте ви!?
7. Бежањем са часова само привидно решавате проблем, који у ствари, постаје већи. На време завршавајте своје обавезе, а ако то нисте учинили, будите довољно храбри и суочите се са проблемом. Схватите да он и није тако велики како вам се чини.
8. Боравак у уредном и чистом окружењу свакоме више прија. Учионица и двориште биће онакви каквим их ви створите. Зато не бацајте смеће око себе!
9. Неодговарајуће понашање у школи може бити и кажњено. Начини кажњавања записани су у строгим правилницима које боље разумеју одрасли. Када осетимо како је лако понашати се пристојно, закони и казне одраслих неће нам бити потребни.

Анелина Рајић, 7/1

У јутарњем програму

Ја сам Лука и идем у 6. разред Основне школе „Иван Горан Ковачић“. У нашој школи имамо одељење које се бави информатиком. Ми смо прва генерација основаца којима је информатика обавезан предмет. Имали смо среће да је Фонд Б92 школи донирао пет мБот робота на којима се учимо првим корацима роботике. Прошле године смо се упознали са програмом мБлок. У њему смо научили да користимо алгоритме. То знање користимо сада да бисмо управљали нашим роботима. Неколико недеља након доласка новинара у нашу школу, наставница је мени и роботичарима саопштила да ће у наредним данима доћи телевизијска екипа „Прве“, да ћемо бити уживо емитовани у јутарњем програму. Били смо узбуђени, али не и уплашени зато што смо већ давали интервју за „Вечерње новости“ и зато што нас је наставница информатике, Наташа Ников, бодрила говорећи нам да треба да будемо опуштени пред камерама. Само да будемо природни и да новинарима и гледаоцима пренесемо колико је интересантно на нашим часовима и колико волимо овај предмет. Страх смо заменили позитивним узбуђењем. Та опуштеност се видела на лицима мојих другара Матије, Нине и Уроша који су одговарали на питања новинарке и тако упознали гледаоце како покрећемо роботе, како им задајемо команде и пишемо програме по којима они поступају.

Био сам веома поносно, а можда је ово почетак нове ере у којој ће свако имати свог робота који би могао да напише и понеки домаћи задатак.

Лука Тојаловић, 6/2

Јавни час о роботизи

Директор компаније „Фесто“, Иван Зекавица, одржао је јавни час и организовао презентацију о роботизи у четвртак, 29.11.2018. године у нашој школи ради промовисања нових светских трендова и технологија у образовању. Компанија „Фесто“ водећа је светска компанија у области аутоматизације и лидер у програмима за обуку и образовање. Презентацији су присуствовали ученици одељења II-4 са учитељицом и учитељем, као и директор школе Миомир Драгаш. Иван Зекавица, тата Филипа Зекавице, ученика истог одељења, деци је на веома занимљив и приступачан начин представио неке од робота насталих у развојном центру компаније. Представљени роботи су деци били посебно интересантни јер су сви настали као реплика животиња из природе (мрав, кенгур, камелеон, паук, галеб...). Ученици су кроз разговор и презентацију могли да схвате широку и важну примену роботике у свим сферама живота.

Захваљујемо се Филиповом тати и надамо се да ће бити још добрих примера сарадње породице и школе.

Катјарина Миловановић

Новогодишња томбола - Друг другу на дар

У последњој недељи децембра улепшали смо једни другима празнике. Ученици одељења 1/4, 2/4 и 3/4 даривали су своје другаре скромним поклонима. На часовима одељењске заједнице организовали смо томболу. Ученици су извлачили дројеве из новогодишњег шешира, којима су били обележени поклони. Радост на њиховим лицима и нестрпљење да отворе поклоне говорили су више од речи. Ученици су изразили захвалност једни другима, а ми родитељима јер су подржали ову акцију.

Један слаткиш + нека ситница, лепо упаковано = дечја радост!

Учииљеице

Посета позоришту

Кренула је нова позоришна сезона. Наше одељење се из школе прво ангажовало и отишло у позориште, наравно, уз своју разредну – Миру Марковић. Одабрали смо Установу културе Вук, а гледали смо представу позоришта „Бошко Буха“ (чија се зграда тренутно реновира) - „Флорентински шешир“. У њој су глумили многобројни познати глумци међу којима су и Дејан Луткић, Горан Јевтић, Зоран Цвијановић, Катарина Гојковић и многи други... Премијера ове представе била је у мају 2018. године, а ми смо је гледали 9. октобра. Поред нас, представу су гледали и неки познати глумци као што су Феђа Стојановић (прославио се у многим домаћим филмовима и серијама међу којима је и тренутно најгледанија серија „Истине и лажи“ где глуми Илију) и Неда Арнерић (прославила се у главној улози тинејџерке у филму „Вишња на Ташмајдану“). „Флорентински шешир“ је најједноставнији вид комедије, водвиљ. У представи је било пуно заплета и преокрета чиме је два сата држала пажњу публике. Уз заплете било је и смеха. По завршетку, представа је добила громогласан аплауз који је трајао приближно десет минута. Као одељење које је погледало овај комад, једине замерке које смо могли да имамо су биле наглашена глума и збрка на сцени који су карактеристичне за овај вид комедије тј. водвиљ, али и дуг садржај. Поред свега, ова представа је била дивна и свако од нас би поново отишао да је погледа и издвоји два сата свог времена да се добро насмеје и лепо проведе.

А. Рајућ и А. Тарајућ, 7/1

„Све је у реду“ - Јасминка Пејровић

Јасминка је студирала шпански језик и књижевност. Написала је више од тридесет књига за младе. Била је уредник тинејџерске емисије на радију. Писала је за многе часописе (Тик-так, Велико двориште, Хупер...) Уређивала је „National Geographic Junior“ на српском језику. Инспирацију проналази у разговорима са децом. Написала је преко 30 књига за децу (приче, романе, приручнике).

Књиге ове ауторке препознају се по топлом хумору и сагледавању света из угла детета које живи у савременом друштву. „Детињство је изузетно тешко, али лепо“, тврди она. Иако свет описује без улепшавања или прикривања ружних страна, она увек успева да пронађе и представи ведрију страну стварности. „Сматрам да све што хоћеш да кажеш треба да кажеш духовито.

Учимо их (децу) да се смеју на свој рачун, учимо их хумору који лечи“, изјавила је у једном интервјуу.

Бавила се веселим, али и тешким темама: писала је о дечацима у време рата (Гига прави море), о дечаку који болује од церебралне парализе (Прича о дугмету и срећи) и анорексичним девојкама (35 калорија без шећера), о разводу и губитку (Ово је најстрашнији дан у мом животу), о зацељивању рана на послератном Балкану (Лето када сам научила да летим). Последња у низу је збирка приповедака Све је у реду која ме освојила после првих редова.

Књига је пуна дивно написаних прича, намењених деци која тек улазе у пубертет или особама које пролазе кроз тешке тренутке, да би схватили да нису једини. Све приче су засноване на дечијим искуствима. Та искуства нису била нарочито пријатна и зато је поднаслов ове књиге „То ме боли, то ме много боли“. Јако ми се допада прича седамнаестогодишњакиње Теодоре. Њена бака има Алцхајмерову болест, која се најчешће јавља код старијих људи. Оболели јако брзо заборављају и немају контролу над својим понашањем. Теодора је отишла да купи шампон за косу и заборавила да закључа врата. Бака је ишетала из куће и изгубила се. Теодора се осећала кривом због тога што се десило и тражила ју је свуда по граду. Најзад, пронашла је баку испред књижаре и вратиле су се кући. Јако ми се допада начин како су ови догађаји описани. Све приче су јако занимљиве, али је ова на мене оставила најдубљи утисак.

Допада ми се ова књига и препоручјем је јер сам схватила да има много већих проблема од тога што ми мајица не стоји лепо или што ми је рукопис сувише ситан.

„Књиге Јасминке Петровић не нуде деци готова решења за дилеме, нити поуке и лекције којима се треба слепо веровати већ их охрабрују да сама размисле, истраже, испитају и донесу закључак – и то је још један од разлога њихове велике популарности. И управо то поверење у способност детета да разуме себе и свет око себе чини књиге Јасминке Петровић тако драгоценим састојком детињства”, каже моја наставница српског. Ја се са њом слажем. „Слушај, у реду је и ако се сложиш и ако се не сложиш са мном. Све је сасвим у реду”

Најшалија Андрић, V2

ЈУБИЛЕЈИ - Вук Стефановић Караџић

Вук Стефановић Караџић (1787-1864) био је српски филолог, реформатор српског језика, историчар, сакупљач народних песама и аутор првог речника српског народног језика. Након пропасти Првог српског устанка 1813. године одлази у Беч. Тамо упознаје Јернеја Копитара који га је, уочивши Вуково одлично познавање српског народног језика, подстакао да прикупља народне умотворине и речи за речник српског језика.

Српски рјечник је изузетно важно дело за српску културу. Прво издање Српског рјечника излази 1818. године и садржи 26270 речи, већином из Вуковог завичаја. Прошло је тачно 200 година од тада. То је прво дело које је штампано новом, Вуковом ћирилицом коју и данас употребљавамо (уведени су знакови Ћ, Ђ, Љ, Њ, Џ) и прво дело у коме је остварена Вукова правописна реформа. Уз Рјечник је штампана прва граматика српског језика и предговор у коме је доказано да основа књижевног језика може бити само народни језик. Вук је у Рјечнику применио начело „Пиши као што говориш“, тј. увео је фонетски правопис. Друго издање објављено је 1852. године и има двоструко више речи - 47500.

О заједничком раду са Јернејем Копитаром на Српском рјечнику сведочи сам Вук: „Он је долазио к мени сваки дан пред вече, не обазирјући се ни на кишу, ни на блато, па смо седели на послу до зоре. Ја сам узимао хартијице једну за другом, па сам му објашњавао значење сваке речи, а он је преводио речи на немачки, латински, загледајући у Аделунгов, Шелеров и друге речнике“.

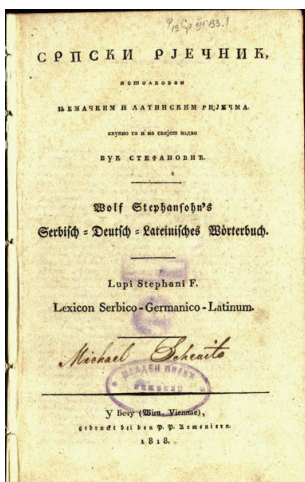
Вук је нападан и оспораван за прво издање Српског рјечника зато што је слово ј преузео из латинице, због вулгаризама, ијекавског изговора и зато што је написан на народном језику. Прочуло се да је књига „безобразно списана, и испогањена простим ерцеговачким дијалектом“. Незадовољство је било толико да је митрополит Стратимировић спалио речнике. Осим тога, Карловачки двор писао је бечком Конзилијуму тужбу против Вуковог Рјечника. Међутим, иако је Српски рјечник био жестоко нападан због бестидних садржаја, проницљиви савременици сматрали су то само изговорима, јер су прави мотиви потицали из страха од приближавања Срба католицима и Аустрији, те одвајања од православља и Русије.

Српски рјечник више је од обичног речника. Он не само што нас упознаје са народним обичајима, ношњама, сујеверјем и религијом, већ нам открива друштвене односе и национално-политичке прилике. Упознаје нас са флором и фауном, говори о просвети, култури, забавним играма...Увек је богато илустрован народним умотворинама, стиховима из лирских и епских песама, загонеткама, пословицама, приповеткама. У Вуковом Рјечнику читамо о Милошу Обилићу, Стојану Новаковићу, Марку Краљевићу и другима, али не оно што о њима зна Вук, већ оно што се у народу зна о свим историјским и легендарним јунацима.

Вук је о Рјечнику писао: „Српски ми је рјечник изјео живот. Ласно сам га написао, али штампајући га изгубио сам оно што је човеку најмилије на овом свјету, здравље“. Необичан примерак Српског рјечника који је припадао Вуку чува се у Музеју Вука и Доситеја. Одштампане су само парне странице, а непарне су остављене празне како би Вук могао на њима да испишује додатке и коментаре.

Од победе Вукове реформе прошло је тачно 150 година. Озваничена је 1868. године, четири године после Вукове смрти, када је прихваћен његов језик и правопис у Србији. Од свих дела, за српски језик и културу Вуков Рјечник је најзначајнији јер од тог дела почиње савремени српски језик у чијој основи је народни језик. Обележавање два века од издавања Вуковог Рјечника прилика је да се покаже захвалност човеку који је задужио српску културу.

Нађа Милошевић, 8/1

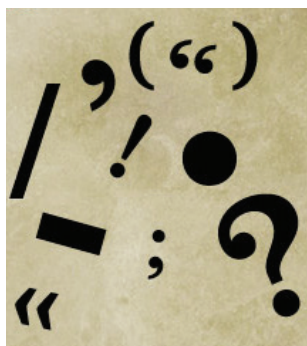
ДИГИТАЛНИ ПРАВОПИС

ДРУГО ДОПУЊЕНО ИЗДАЊЕ

Ако желите да будете писмени, данас није довољно да познајете само класичан правопис који учите у школи, већ и компјутерски, дигитални правопис. Морамо га користити, не само када уређујемо неки важан документ, већ и када остављамо статусе и коментаре на друштвеним мрежама, када се дописујемо путем Vibera, Messengera, SMS-порука... Уколико не познајете дигитални правопис, људи ће вас сматрати не баш образованом особом, шта год да сте написали. Добра вест је да га можете научити много брже и лакше него школски (класични): ево баш сада, за два-три минута, веровали или не. Али, потребно је да научите да користите само један једини тастер на тастатури – СРЕЈС, SPACE, РАЗМАК. Понта!

Као што користите спејс за размак између речи, потребно је да га користите после знакова интерпункције: тачке, запете, узвичника, упитника, две тачке, тачке и зареза, три тачке. Такође и после наводника. Исто важи и за заграде.

А средња црта? Зависи за шта се користи. Ако раздвајамо делове реченице, иде размак пре и после црте (тзв. раздвојна црта). Ако их спаја, иде без размака (тзв. спојна црта).

Доња црта увек иде без спејсова.

А коса црта? Једноставно. Ако раздвајамо две речи, иде без размака, а ако раздвајамо фразе, иде размак.

ПРИМЕРИ

Ђао!|Ја сам Милена.

Пријатељу,|немој бити неписмен.

Ученици ОШ „Иван Горан Ковачић“ из Београда освојили су прегршт диплома на такмичењима из српског језика и књижевности.

Крајем 80|их година царовао је турбо|фолк.

А онда се појавио нико други до |Чак Норис.

Ако вам он|она каже да зовете касније, позовите за |2 сата.

Енглески језик | English language

Обавезно морамо користити наша слова Ш, Ћ, Ж, Ч, Ђ, Љ, Њ. Када користимо латинично писмо уместо **ђ** куцаћемо правилно **đ**. И обавезно српску латиницу!

Драги читаоци, ова правила нисте учили у школи; стога их неко зна а неко не зна. У сваком случају, брзо се науче. Зар не? Није тешко. Управо сте научили нешто о дигиталном правопису.

Остало је још нешто што није у вези са правописом, већ са културом изражавања. А то је: **Када куцате све речи великим словима (CAPS LOCK), то је исто као да вичете на саговорника.** А то баш и није лепо!

М. М.

ДУБАИ

Дубаи некад и сад

Има много различитих и специфичних насеља на земљи. Могу се разликовати по својој географској ширини, надморској висини, структури становништва или било чему другоме. Дубаи, најпознатији град Уједињених Арапских Емирата, сигурно је један од најлуксузнијих и најмодернијих градова. Познат је по својим вештачким острвима, највишој згради на свету – Бурџ Калифи, огромним тржним центрима у чијем су саставу чак и скијашке стазе и по веома стриктним законима. Овај град је, у ствари, релативно недавно настао из пустиње.

Када је у Дубаију откривена нафта, људи су тамо масовно почели да долазе да би пронашли посао. Насељавању је допринело и ослобађање од пореза. Новац који су брзо зарадили искористили су да ово место учине једним од најлуксузнијих градова који ће и убудуће привлачити туристе. Оно што је занимљиво јесте да само 25% становништва чине староседеоци, а остали су дошли тамо због посла. Арапи су одлучили да чувају своју културу, зато људи који нису пореклом из Емирата никада не могу добити њихово држављанство чак и ако су тамо рођени. Тамо не можете живети ако нисте запослени. Ако изгубите посао није вам више дозвољен боравак у њиховој држави.

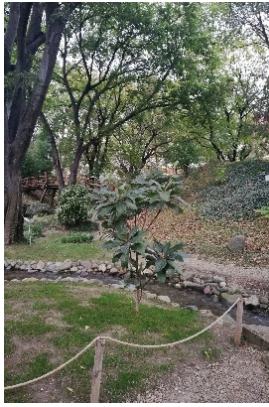
Званична религија је ислам. Зато оригинално арапско становништво носи своју народну ношњу. Та ношња прилагођена је климатским условима који су тамо заступљени тј. да их заштити од јаког Сунца и песка који дува наоколо у пустињи. Мушкарци углавном носе дуге беле хаљине са белим или црвено-белим карираним марамама за главу. Жене носе црну одећу, такође углавном хаљине, која им прекрива цело тело, главу, па чак некад и лице. Због тога се од туриста и осталих људи очекује да поштују њихов „кодекс“ облачења. Што значи, иако је Дубаи морски град, у њему није дозвољено да се шетамо у одећи за плажу по целом граду као што смо навикли у местима где обично идемо да летујемо, већ треба да носимо скромну одећу која нам прекрива већи део тела. Некада Арапи нису расположени да се рукују са странцима, тако да је боље да сачекамо да они први испруже руку да не би било непријатности. Такође изливи нежности нису пристојни у јавним просторима. Све ово указује колико је арапска култура и њихов начин живота другачији од нашег, али ако једни друге поштујемо можемо да сарађујемо и да градимо живот заједно.

Нина Косџић, 7/1

„Звезде падалице“

Метеори се често у народу зову звезде падалице. Данас знамо зашто звезде „падају“, али некада су људи у тим звездама падалицама тражили скривене знаке. Није им било јасно зашто се ови „знаци“ појављују. Неки су веровали да сваки човек има своју звезду, тако да је за њих појава метеорита био сигуран знак нечије смрти, односно да умире онај човек чија звезда пада. Најпознатије је веровање да ће се испунити жеља замишљена у тренутку када небом „пада“ звезда.

ЈАПАНСКИ ВРТ

У Јапану све има свој разлог, ништа није безначајно. Одатле потиче посебна врста парка. Овај врт представља јединство природе односно воде, камена, дрвета и биљака. Занимљиво у вези са овим јесте да кад се бира место будућег врта, биљке које се већ ту налазе неће бити одстрањене већ сачуване на истом месту, а затим ће се додати неке од обавезних биљака у врту. Те симболичне биљке су: јапанска трешња, бор и јавор. Јапанска трешња симболизује младост и нов почетак зато што цвета међу првима у рано пролеће и лепо мирише. Бор се увек налази на највишој тачки врта јер он симболизује старост, мудрост и искуство. Јапанци желе тиме да кажу да се мудрост и искуство тешко стичу и да је потребан напор да бисмо то достигли – зато се пењемо горе ка бору. Јавор има супротно значење од трешње. Он симболизује крај и пролазност.

У парку се увек налази вода – најчешће у облику језера. Преко језера налази се бар један мост, али не обичан. Овај мост изграђен је од дебела поређаних наизменично, то јест смакнута једно у односу на друго. По јапанској легенди на путу до нашег циља увек нас заустављају и постављају нам препреке зли духови. Међутим, они се могу кретати само праволинијски. Због тога, кад ми закорачимо на мост и кренемо на пут ка циљу, кад будемо прешли на друго дебло зли духови ће пасти у воду, а ми ћемо успешно прећи мост то јест достићи свој циљ.

Око језера налази се камење. Чврсто камење и мека вода допуњују једни друге; вода иако је мекана може да односи стену. Вертикално камење у центру парка симболизује станиште наших старих предака кад заврше живот. Зато је у њиховом парку велика увреда ако неко седне на то посебно камење.

Последњи карактеристични елемент јапанског врта је павиљон за прославу церемоније чаја. Ова церемонија слави ту усредсређеност, концентрацију и унутрашњи мир у јапанској култури. За време ове церемоније људи се окупе у павиљону и гледају мајстора церемоније како сипа чај. Сипати чај на овој церемонији је велика част, јер људи који га сипају годинама су били обучавани да у том тренутку када сипају чај буду усредсређени и размишљају само о том моменту.

Нина Косић, 7/1

Са путовања

12. јун 3291.г.

Драги Алекса,

Јуче сам стигла на планету В612. Када сам изашла из ракете, прво што сам угледала били су високи небодери, ужурбани људи (изгледали су као ми), бљештави излози и рекламе. Била сам гладна и отишла сам до првог ресторана. У јеловнику је све писало на неком чудном писму налик на хијероглифе. Поручила сам шпрингле. Шпрингле су национално јело племена Рети које се прави од ситно сечених комада јунећег меса у сосу од црне чоколаде. Нисам била одушевљена када сам чула спој намирница, међутим, морам ти признати да сам се пријатно изненадила. Конобар ми је испричао да су шпрингле као јело настале за тадашњег владара племена Рети у двадесет другом веку. Краљ је волео чудан спој различитих укуса, па му је Хил, најбољи кувар племена, спремио шпрингле. Од онда су проглашене за традиционално јело. Љубазни конобар ми је дао мапу града.

Пажњу ми је привукла знаменитост под називом „Миленијумска ружа под стакленим звоном“. Жива ограда уредно ошишана, унутар ње покошен травњак. Пришла сам јој и подигла звоно. Изашао је плавококси дечак са макетом авиона у руци. „Пет векова нико није подигао ово звоно. Сви дођу, диве се уредно сређеној трави и оградни, ружи која је стара хиљаду година. Нико се није питао шта моју ружу чува да не увене толике године. Након што је племе Рети дошло на моју планету људска доброта и пријатељство више се нису ценили. Биле су битније материјалне ствари. Ружа и ја смо се спојили у једно тело и душу. Наша љубав држи нас у животу више од миленијума.“ Рекао ми је да треба да посетим Музеј постојања и Трг Светог Лора. Растали смо се уз његове речи: „Запамти, човек само срцем добро види.“ Вратила сам звоно, а он је нестао.

Музеј постојања је грађевина од белог изрезбареног камена. Са обе стране протежу се два велика стуба. На првом спрату је галерија свих владара племена Рети од њиховог доласка на планету. Величанствене златне степенице воде на други спрат. На другом спрату посебну пажњу ми је привукла скулптура грађена у барокном стилу, која представља како прва краљица племена Рети тера кугу са планете. Музеј је настао у двадесет петом веку, а направио га је тадашњи краљ Ил.

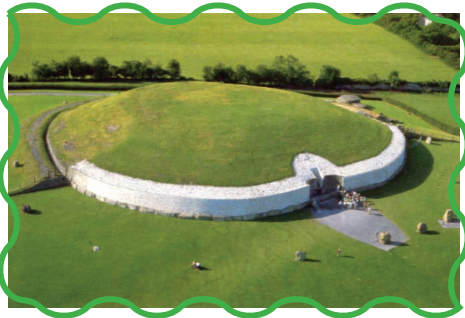
Вече је. Седим на клупи на Тргу Светог Лора. Сваке вечери на овом тргу петоро људи свира фруле. Фруле су традиционални инструмент племена Рети настао у двадесет седмом веку. Састоје се од дрвене резонантне кутије, дугачког врата, жица и дирки. Производиле су нежан и хармоничан звук, читаво вече сам уживала у њему.

Данас се враћам кући. Жао ми је што напуштам ову лепу и необичну планету, али и Земља има своје чари. Надам се да ћемо следећи пут имати прилику да заједно уживамо истражујући ову дивну планету.

Твоја Софија

Софија Милошевић, 8/3

ЊУГРЕЈНЦ

Зиме 2018. године први пут сам ишла на путовање у Ирску. Била сам тамо баш за њихове божићне празнике. Посетила сам место, односно грађевину коју сам одувек желела да видим – Њугрејнц.

Већина вас вероватно никада није чула за Њугрејнц. Можемо рећи да је то нека врста праисторијске опсерваторије. Састоји се од кружног зида изграђеног од великих камених блокова и благо лучне таванице која покрива тај кружни простор. На таваници постоји слој земље из ког расте трава тако да је цела грађевина озелењена.

Налази се у округу Даблина, главног града, на малој узвишици која је лучно окружена реком Бојн. Веровали или не, Њугрејнц је изграђен пре 5,5 хиљада година, тј. чак 500 година пре пирамида у Египту и Стоунхенџа у Енглеској. Најзанимљивији део је да осим отвора за улаз, постоји још један мањи отвор, кроз који увек прође сунчев зрак једном годишње, баш на зимску краткодневицу и осветли целу просторију, након што је целе године потпуно у мраку.

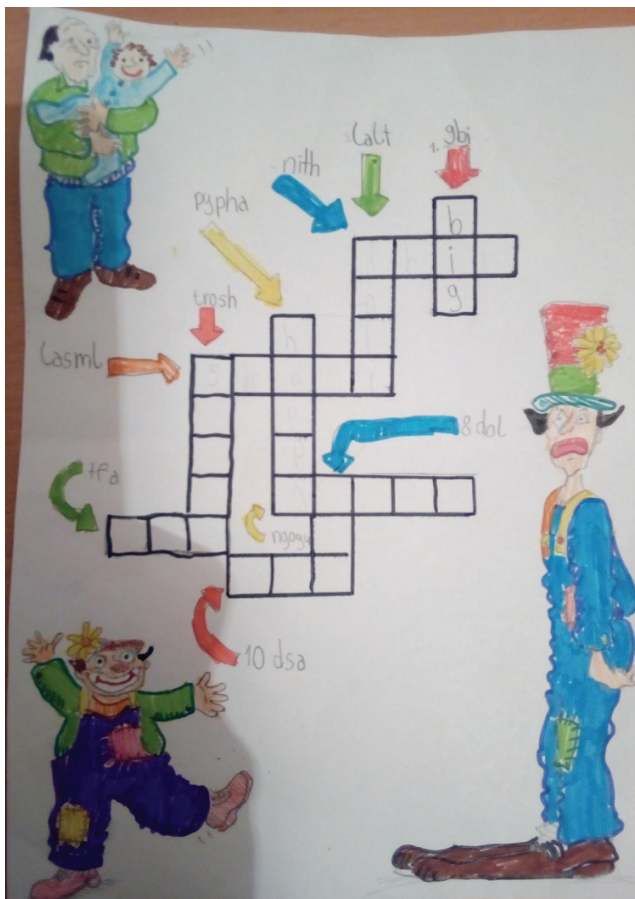
Ова појава траје само неколико минута и, наравно, нисам имала прилику да ту будем баш 21. децембра. Прва мистерија овог праисторијског споменика јесте иста као код Стоунхенџа и пирамида: како су успели да поставе огромне и тешке блокове камена? Друга јесте: како су успели да нађу тако перфектно место, на центру брда које окружује река Бојн, ако нису били у могућности да гледају место из птичије перспективе. Трећа ствар која нас запањује јесте: одлично познавање астрономије и математике праисторијских људи у овом пределу и то како су тачно знали када је зимска краткодневица. Како ли су успели да се оријентишу тако добро у времену?

Њугрејнц, у ствари, прати циклус у природи, тј. кретање Земље око Сунца. Међутим, то њима није био разлог да га саграде. Данас сматрамо да су изградили ову грађевину својим боговима. Ирска је знатно ближе Северном полу него ми, зими је тамо Сунце много ниже. Због тога су се праисторијски људи плашили да им једног дана Сунце не падне иза хоризонта, односно да више не изађе. Сунце је њима било Бог јер су знали да без њега нема живота и да без њега не могу да узгајају храну. Зато су направили Њугрејнц. Ако би на зимску краткодневицу зрак прошао кроз уски отвор и осветлио целу просторију, као сваке године, јер је то сасвим уобичајен природни циклус, они би славили то што их бог није заборавио. Знали су да ће од тог дана па надаље, сви дани бити све дужи.

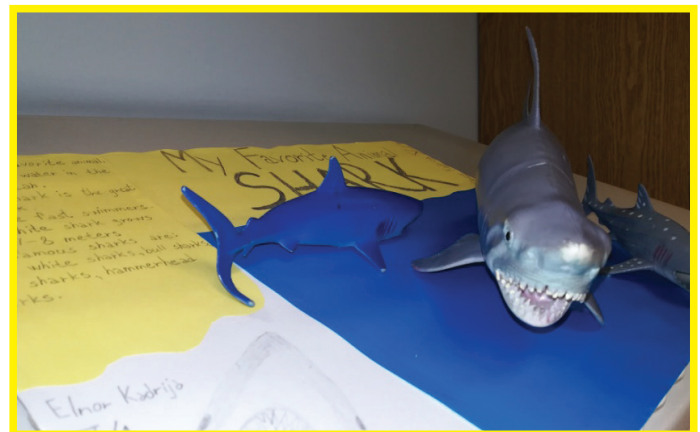
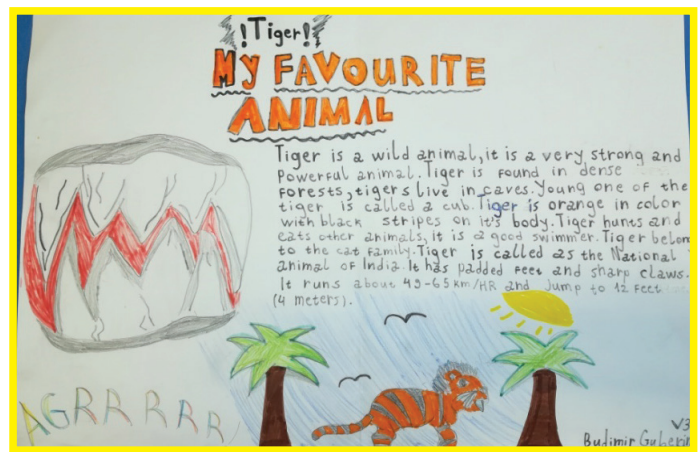
То је на неки начин била њихова религија, 21. децембра славили су рођење свог бога – Сунца. У хришћанству рођење Христа је такође разлог због којег се слави Божић.

Нина Косић, 7/1

Најшалија Ракић и Теодора Сјојковић, 3/2

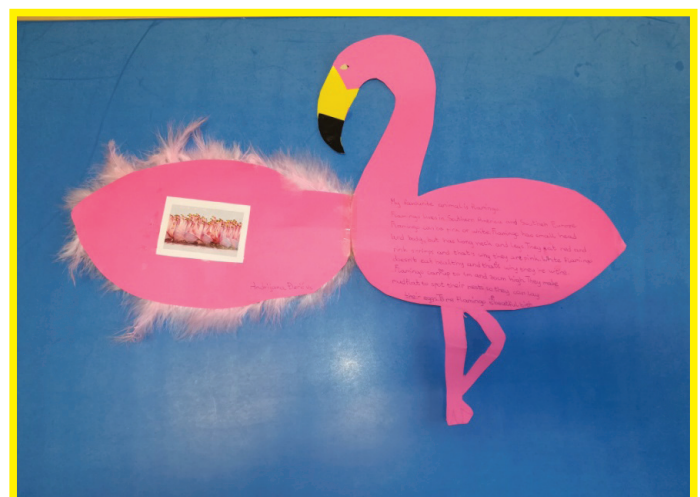
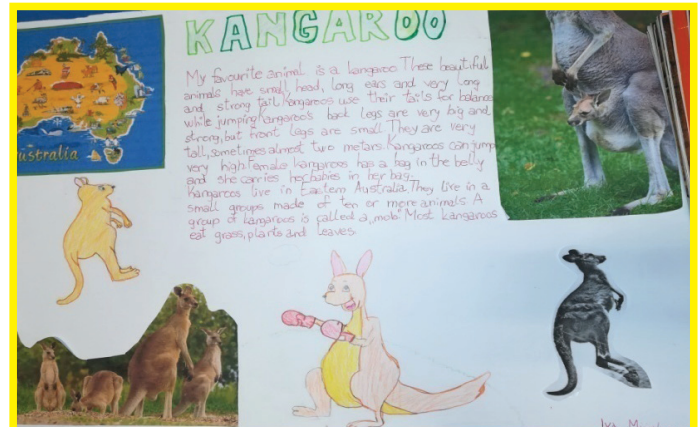
My favourite animal

The fifth grade students had to make a project titled „My favourite animal”.

We learned a lot about animals and their characteristics. We also learned how to speak English more openly and calmly. Some students made their projects on computers and some on papers. We used a lot of photos and facts we found on the internet. We presented our projects and shared our thoughts with the class. We figured out what we needed to fix or improve in. We, as well as many students in our school, had fun making these projects. Some topics we think would be good for future projects are: „My favourite movie”, „My city”, „Our school”...

We hope we'll get more assignments like this one. It's really interesting to learn and have fun at the same time.

by Petra Krejić and Lara Ristić, 5/2

SHORT STORIES

Murder in the library

Mr Paul was in the hall
Phoning his friend
When someone threw a ball.
His life was soon to be at the end.

The ball hit him in the head,
So he was in a hospital bed
Lying nauseous and really, really sad.

He can't go to a party now.
Who almost killed him? And how?
He wanted to know
So he called detective Owl.

Was it Mr Snow
Who destroyed all the show?
He was in his living room eating,
But I'm not sure.

Was it the butler who was jealous at his fame,
Who just wanted his picture in the frame?
Or, was it Rose
Practicing her picture pose?

None of that is true.
Finding a killer is a job for YOU!

by Iva Ćirić, 6/1

visit Dubai and Burj Khalifa and fly right past it. I'd update my "Instagram story" after visiting each location. Then I'd visit the city of Bangkok in Thailand and New Delhi in India. I'd visit Tokyo in Japan and I'd like to meet the world's first AI robot. And in the evening I'd land on the beach of L.A. and I'd sleep on the sand on the beach. Of course, I'd lock my plane's doors. And for the morning I'd save the best – New York. I'd fly over the Hudson River and see the new World Trade Center. And, at about 12 o'clock in the morning, I'd land on the Belgrade Airport and go back home to take a look at all the photos that I took. And then I'd lie down on my bed and probably think that all of this was just a dream when I wake up.

Storms don't last forever

It's important to believe in yourself and to have faith. Because storms don't last forever and after a storm there's always rainbows shining through. That's why it's important to hold your head up, because it always gets better. So just give all you got into something you love and you're passionate about. There's always going to be someone trying to bring you down, but you shouldn't give them that satisfaction. You should show them that it's pointless and a waste of time, because you're strong and you can get through anything you want with a little faith.

by Danica Stevanović, 7/3

A terrible party

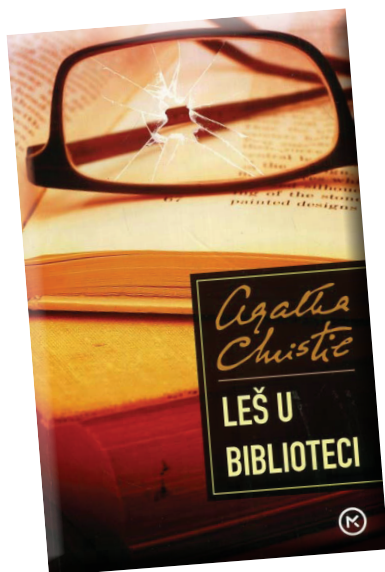
I don't like parties in general, so I don't know why I'm here. My friend invited me. „It will be fun!”, she said. And here I am. In a corner. Alone. My friend, Katie, is with her other friends right now. Probably getting drunk and having lots of fun. There was a thick scent of smoke and sweat in the air. I wanted to leave. The music was too loud. I went to the hall to get my phone which was in my jacket. I called my mom. „Hey, can you pick me up? It's terrible here!”

by Ivana Blagojević, 8/3

My ideal day

On my ideal day I wouldn't sleep very long in the morning. I'd get up at around 7 o'clock and I'd sit on my terrace and watch the sunrise. I'd also drink a glass of orange juice and browse „Instagram” a little bit. Then I'd go to the airport and rent a small plane. I'd visit the biggest and most famous cities in the world. However, I wouldn't be able to visit North America during the day, so I'd save that for the evening. I'd rent a super-fast plane so I could visit any city I'd want to. In every city I'd stay for exactly one hour. In London I'd visit Big Ben, the London Eye and Buckingham Palace. I'd also

by Strahinja Lalić, 8/2

Murder in the library

Mike James was a famous actor. He died yesterday at 15.05 in the afternoon. Did somebody kill him?

Mike was lying on the floor in the library. He was dead. There were some clues next to him. There was a note: „He deserved it“, as well as pieces of a broken glass. The letters in the note were from the newspapers. He was killed with a glass. I started to question the suspects.

There were 6 other persons in the house at that time. John and Klare were in the living room watching TV. John was his brother and Klare was his wife. Britney, the babysiter, was with their daughter, Mia. She was playing with her. Adams, the butler, was setting the table and organizing the newspapers. Mrs Smith was in the kitchen washing dishes.

In the library there were signs of a fight, it was a mess. In the living room the TV was on. In bedroom Mia was sleeping because 5 hours past since she played with her toys when Mike was killed. In the dining room there were newspapers all around, except something that was cut out. In the kitchen there were

broken plates in the sink.

I questioned the babysiter, Britney: „I was playing with Mia. I wanted to go to the garden to take Mia’s doll from there. I walked through the hall when I saw the library door open and I walked inside. I saw Mike on the floor with some blood around him. I yelled and phoned the police. When they heard yelling, they ran to the library. Mrs Smith dropped a plate in the sink, John and Klare immediately went there, Mia woke up and Adams just got there. It’s weird because he was closest but he came last.“

„I know who killed Mike James. It wasn’t John, and it wasn’t Klare. They were watching television. It wasn’t you, Britney, also. You phoned the police and went to pick up the doll. Mrs Smith was in the kitchen. There were plates there.

So, it was you Adams!“

„Wait, how did he do it? How do you know it was him?“

„He was setting the table and he used the opportunity and when nobody saw him, he went into the library and killed Mike with a broken glass. Also, he cut out letters from the newspapers which he was organizing. That’s why he came last when Britney yelled, because he knew what was it. He gave another clue because Mike was killed at 15.05 and Adam’s birthday is on 15th May!“

by Jovana Ilić, 6/4

I was alone in another country with no money!

It was the middle of July when my family and I decided to go on a family cruise around the world. We had to be on the ship for a day or two before we got to the first country. It was Italy. We had a great time there. The streets were bright, colourful and crowded with people. We got to experience the amazing Italian food and culture. I was very sad that I had to leave, but I couldn’t wait for the next country. The next country we visited was Greece. The people there were really friendly. There was music and everybody danced. It was a small town we visited but it was really beautiful and special. For the next couple of weeks we visited a lot of countries in Europe and Asia. The last stop before we had to go home was Thailand. We spent one week there. We went to Bangkok and to lot of other small towns. While we were taking a rest in one of the places, my family went to the shops and we decided to meet on the ship because I wanted to buy some more souvenirs. When I realized that I was late I saw the ship was gone. Then it hit me. I was alone in another country with no money!

by Milica Živanović, 8/2

My favourite band

VAN GOGH is my favourite rock group. Their music is a combination of rock, techno, punk and modern sounds. Their style is very interesting because they wear lot of black leather and many other unusual materials. They have piercings and tattoos too. They sing about different topics, like what they don't like in the society, about disappointment, about how people are crazy when they are in love. I was at their concert for four times, and every time is even more interesting than the last one.

by Sofija Vukašinić, 8/3

TITANIC 2

A ship company in Australia, the Blue Star Line, has reported something very interesting. Titanic 2, the copy of the RMS Titanic from 1912, will sail in 2022, according to the latest reports. It will have everything that the Titanic had – the floors for the first, second and third class, but it will also have some differences. Titanic 2 will have shops and a casino, which the first Titanic didn't have. There will also be some aesthetic changes – there won't be heavy luxury items that add weight to the ship, and there will also be some changes to the deck. Some people find this very scary, since Titanic sank after hitting an iceberg at 2.20 am on 14th of April, 1912. Some people, however, find those news

very interesting. People who would cruise on the Titanic 2 would wear clothes from 1900s, so they could get full experience of a life at the beginning of the 20th century. Also, Titanic 2 will have more life boats than the first Titanic, so if the accident occurs, there would be enough places in life boats for everyone on the ship. This ship will also have GPS and a radar, which Titanic didn't have. Titanic 2 will follow the same route as Titanic, but we hope that this time, Titanic will reach New York City.

by Uroš Poleksić, 8/3

„What Happened Last Friday”

It was a normal Friday, we had school in the morning. Usually, going to school in the morning is very boring, but that wasn't the case.

We had P.E. class first, then we had Serbian class. In the middle of Serbian class the principal arrived to inform us that there would be a few Red Star football players coming to visit. That „little” announcement made the whole day better. When we were in geography class, one of my classmates was presenting a presentation about Dubai and the United Arab Emirates. In the middle of class, we heard a lot of noise coming from

outside. As you may have guessed already, we got out of our seats and ran over to the windows to see what was happening. Outside was a crowd of people and what seemed to be some Red Star football players. A teacher who was outside saw us watching and motioned for us to go outside. With the permission of our geography teacher, we started grabbing anything that would be useful. It was like a scene in slow motion with overdramatic music playing. People were grabbing pens, notebooks, phones and being ripping papers. We ran out of the classroom and into the corridors. We were running, faster than cheetahs, faster than Usain Bolt, faster than the speed of light. Once we arrived everyone went separate ways. Some wanted autographs, some wanted photos and some just didn't like Red Star. I got two autographs and a bunch of photos, I took photos with anyone and anything. After I was satisfied with what I had, my friends and I went to watch the football game. Eventually, we got bored and headed upstairs.

In conclusion, I had a great and fun time and it was by far one of the best days at school.

by Katarina Stefanović, 7/4

Киша

Са тмурног и сивог неба почела је да пада киша.
Људи су носећи кишобран журили
да нађу склониште од кише.
Улице су прекриле барице у које су деца скакала
покушавајући да направе таласе.
На прозору моје собе капљице кише су се сливале
и правиле велики лавиринт.
Врапци су се сакрили у дрвене кућице да не би
поквасили своја крила.

Лара Стојковић, 1/2

ВЕТАР

Да ли ветар
може бити лекар,
или можда пекар?

Лекар не може да буде
Јер он разболи људе.

Не може бити ни пекар,
али може бити секретар.

Ипак му је најбоље да буде ветар.
Јер, ако буде лекар, пекар или секретар,
ко ће да буде ветар?

Софија Војиновић, 1/2

КИША

Када пада киша, морамо да носимо кабанице, чизмице и кишобране.
Киша може да помогне цвећу да порасте. Душан воли кишу зато што тада може да скаче по барама.
Са кишом може да дође и грмљавина. Спремите своје кабанице и чизмице, почела је киша.
После кише природа блиста.

Ена Срдић, 1/2

Планета чиста нека заблиста

На земљи нека ред завлада
нека се уклони сво смеће света
нека нам теку чисте реке
нека заблиста цела планета

Улице наше нек буду чисте
паркови деци радост нек пруже
у алејама нек цвеће цвета
а ласте изнад кровова круже

Дрвеће младо нек се зелени
нек бисер блиста са сваког листа
нек младе гране ветар њише
планета чиста нека заблиста

Ива Томић, 2/3

Досада

Досадан је живот мој,
Досадан је живот твој,
Досадан је живот наш,
Вала баш.

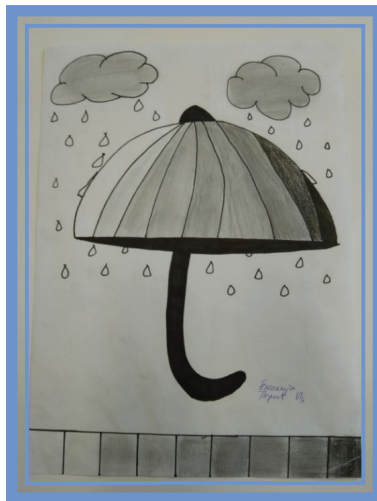
Досадан је камион,
Досадан је и авион,
Досадан и брзи воз,
Вала скроз.

Досадан је ученик,
Досадан и уџбеник,
И доручак сваки дан,
И он ми је досадан.

Кад је неко забаван,
И тад ми је досадан,
И чупала и садила,
И себи сам досадила.
С досадом се борила.
Сама сам се сморила.

На крају се запиташ,
Да ли си и ти досадан,
Одговор и сам знаш,
Вала баш!

Крисиџина Михајловић, 4/1

Јесен у мом крају

Прођоше дани врели,
миришу плодови зрели.
Јесен је стигла у мој крај,
сада је прави рај.

Ни у рају није боље,
златним лишћем је прекривено поље.
Свако дрво, свака грана,
златом је обасјана.

Креће се јесен кроз мој крај,
кишни дани заменише сунчев сјај.
И гле свуда наоколо,
лишће је постало голо.

Ласте нам одлазе на југ,
остао је врапчић – најбољи друг.
Напусти нас Сунце врело,
хладно време је почело.

Дарина Ковач, 3/4

МОЈ ПРОНАЛАЗАК МЕЊА СВЕТ

Можете ли да прочитате мој састав? Ако је одговор да, будите срећни, јер постоји неко ко не може. Неко ко не види. Неко ко живи у мраку. Откад сам то схватио желео сам да помогнем таквим људима.

Размишљао сам шта би њима олакшало живот. Знам да могу да читају помоћу Брајевог писма. Али сам хтео да им буде још лакше уживање у књигама. И смислио сам. Направићу електричну књигу. На једном делу насловне стране књиге постојаће Брајевим писмом означени језици на којима је књига. На другој страни биће тастатура са бројевима од 0-9. Сваки број или комбинација бројева, означаваће страну у књизи. Прво се одабере језик, а онда страна која жели да се чита. После избора бројева, отвара се

страна и књига почиње да говори текст са те стране.

Мислим да би оваква књига олакшала слепим људима да сазнају много нових ствари. За то време би могли да обављају и друге послове. Што је најлепше, могли би књигу да слушају у друштву.

Максим Куса, 4/2

ЈЕСЕН НАС ЈЕ ПОСЕТИЛА

Пре неколико недеља посетила нас је јесен. Стигла је у својој златној кочији и свечано објавила да ће у нашем крају остати дванаест недеља, или барем док њена другарица са севера, зима, не проспе прве пахуље по улицама нашег града.

Јесен је обукла предивну хаљину украшену мноштвом жутих, наранџастих и црвенкастих листова различитих облика и величине. У косу, која је подсећала на класје пожњевеног жита, ставила је ситне, суве грнчице винове лозе и шналице од дивљег кестења. Око врата је имала огрлицу од нанизаних гроздова тамнољубичасте боје. Некаквом чаробном четкицом бојила је мој крај својим омиљеним бојама. Попут праве уметнице, цвећу и дрвећу давала је нове бакарне, златне и окер нијансе. Великом храсту испред моје куће поклонила је нову одору и чинило ми се као да се шарени пред омањим јелама које су стајале иза њега. Госпођа јесен је стигла и до парка где сам се прошлог лета играла са пријатељима. Из рукава своје раскошне хаљине посипала је жуто лишће по његовим стазама. Шапнула ми је да ће ових дана наш град накратко посетити њени даљи рођаци ветар и киша, па би било лепо да спремим топлију јакну и гумене чизме.

Још неко време смо шетале заједно, а онда ми је објаснила да мора обићи воћњаке, винограде и њиве како би проверила да ли су вредни људи покупили све плодове пре кише и хладних дана. Ја сам пожурила кући да извучем своје гумене чизме.

Нина Радојковић, 4/2

Да сам ја неко други

Да ли сте икада помислили шта би било да имате нечији живот, а не свој? Сигурно сте некада завидели некоме и хтели да будете на његовом месту, зар не?

Али, да ли сте икада помислили шта бисте све изгубили? Ево, на пример ја. Доста пута хтела сам да будем на месту моје другарице Анке, али бих се сетила шта бих изгубила: моју вешту леву руку, моју цртачку вештину, моју мацу Шену... Мислим да то не бих поднела. Али, нешто бих и добила: сестру, плаве очи, играчке које немам...

У сваком случају, када пожелимо да будемо неко други, требало би да се сетимо старе народне изреке: „Цени оно што имаш.“

Ева Драјојловић, 3/4

ИНТЕРВЈУ - АУТОБИОГРАФИЈА

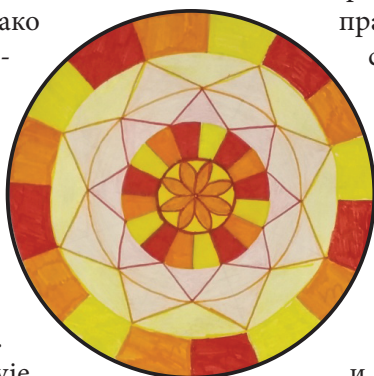
Мислим да сам научила доста важних ствари у школи. Наравно, не мислим на неку формулу ни дефиниције, већ на неке животне поруке. Научила сам, пре свега, да одвајам битно од небитног. И да вредан рад и труд заслужује да буде похваљен и награђен. У школи сам упознала највише људи и тако открила моја омиљена имена. Најлепша су ми имена људи које волим. Веома су ми драга имена: Сара, Дуња, Милена, Нада... Волим ова имена јер волим ове особе и њихов карактер. Сматрам да, пошто још нисам одрастао човек, да мој карактер није комплетно формиран, али мислим да се издвајам зато што сам креативна и радознала. Често ме људи питају шта бих волела да будем кад порастем. И њима свима кажем да бих највише волела да сам срећна. Па ми говоре да не схватам питање, а ја њима кажем да не схватају живот. Још се нисам определила за своје занимање, али некако ми звучи занимљиво бити психолог или музичар. Мада, мислим да пре него што било шта почнем да радим морам да средим своје мане. Мислим да сам превише брзоплета и да некад на нечему превише инсистирам. Такође, кад ми неко то каже не осећам се разочарано, али не драмим око тога, барем не превише. Кад ми је неко близак и каже ми не, гњавим га док не пристане. Што се тиче природних талената не бих волела да будем талентована за ствари којима се не бавим и не волим. Задовољна сам својим животом и чиме се бавим због тога бих волела да будем још боља у ономе чиме се већ бавим. Јесте ми важно оно чиме се бавим и мој животни план, али исто толико ми је важан и друштвени живот. Највише ценим код пријатеља да је одан, искрен и ту да помогне и у добру и у злу. Такође ми се свиђа кад пријатељ жели

и лоши људи праве грешке, а ја их лако опростим. Толеришем некад и неиа након тога дајем другу шансу да живим кад порастем, а за Сасвим сам задовољна тиме да порастем имати прилику да овде обухвата то да сам са људима ло ми није неопходно. Добро, моност. Уметност нас продуктовава нутно је Александар Маћашев тј. волим његове радове. Он истажује поносан на своје радове, тако и ја на оно

рад који сам скоро написала за школски часопис. Али генерално сам поносна на моје и успехе мојих најмилијих. Понос и срећу лако прекида лош догађај. Не знам шта је баш најгора ствар која ми се може десити. Све може да се деси изненадно, та ствар је извесна. Међутим, тренутно ме највише плаши то да не издије рат. Мрзим рат. Такође, највише не волим неке људе, али не презирем њих, већ те лоше људске особине као што су лаж и превара. То ме тако лако изнервира. Због тога постоји неко ко ми је мотивација и помогне ми да се избавим из тих лоших момената. Мој јунак у стварном животу је Адел. Осим тога што обожавам њену музику, а и музику генерално свиђа ми се што је тако талентована, добра и амбициозна у томе шта ради да не мора да се глупира да би имала публику као што раде други певачи. Мислим да је волим јер смо сличне - обе волимо музику. Ја не идем у једну школу, већ у две, идем и у музичку школу. Због тога немам много слободног времена, а кад га имам проводим га тако што или свирам и читам оно што ја желим, слушам музику, правим наруквице, или било шта друго. Од почетка ове школске године много сам заволела МШ тако да сам тренутно највише тиме обузета. То ме испуњава и због музике се некад осећам као да је све савршено. Међутим, живот није савршен, ништа није, нисам ни ја. Сматрам да уопште нисам стрпљива, нисам разумна и попустљива у смислу да сам баш тврдоглава и на неки начин несарадљива што се тиче радова у великим групама, поготово у спорту. Ове мане ми доносе проблеме и доста тужних момената у мом животу које сама себи направим, тако да један мото није довољан да ме утеша па их имам три:

Не смањуј циљ, повећај труд. Не јурим новац, славу и велики успех, већ постајем боља особа и верзија себе и те ствари јуре мене. Живот је као клавир; беле дирке су срећни моменти, а црне тужни. Али некад се морамо сетити да и црне дирке чине музику.

Нина Косић, 7/1

Пријатељ

Добрих пријатеља је све мање.
Кад се против тебе окрене цео свет,
Пријатељ ће ти у знак подршке
Поклонити један цвет.

Када помислиш да пријатељ гледа само себе,
Ти се вараш.
Он потајно гледа и тебе.

Пријатељ прави,
Није ни небо плаво,
Ни Месец бели,
То је особа,
која ти све најбоље жели.

Мајија Мирковић, 6/3

Волим те јако

Види већ свако,
да волим те јако.
Рекао сам себи,
Да је љубав према теби,
Највећа на свету.
Ти си моја птица у лету.

Све бих дао за један тренутак,
За наш зајенички кутак,
За наш пољубац бајни,
За један осећај сјајни.

Мајеја Минић, 6/4

Љубавна песма

Узех оловку у руку десну,
Кренух да напишем љубавну песму.
Одједном ме ухвати страх,
Све што сам смислила,
Претвори се у прах.
Почех онда опет да пишем,
Али гумицом, случајно све избришем.
После толиког писања, постала сам љута.
Писала сам, брисала сам, по хиљаду пута.

Оља Живановић, 6/4

МОЈА ЂАЧКА ДРУЖИНА

Често маштам и размишљаам како би било да моји другари из школе и ја оснујемо дружину. Падне ми на памет питање како бисмо се звали, шта бисмо радили и где бисмо све ишли.

Да имам дружину, то би било тако занимљиво. Прво бисмо морали да смислимо како ћемо се звати, ко ће за шта бити задужен, односно ко ће шта радити. Свако од нас је добар у нечему. Сигурно бих Леона задужио да осмисли име. Андреја би смислио правила која бисмо сви морали да поштујемо. Ђоле би нас све дранио јер је највиши и најјачи, а Јована бисмо звали да нас уозбиљи. Неца би смишљао авантуре, а ја бих био задужен за смех и за шалу. Било би ту места и за неку девојчицу, али само ако би умела да чува тајну. То би била најбоља дружина на свету.

Много је важно имати праве пријатеље око себе. Праве пријатеље човек не може да купи, већ мора да их заслужи. Када их нађе, мора да их чува као драгоценост, јер другарство нема цену.

Андреј Шевић, 5/3

Школа

Школа је дивно место у којој сви учимо, у којој смо сви мирни и никада не правимо глупости, зар не мама? Наравно није овако.

Школу бих распоредио по групама. Једна од тих група су наставници. Наставници који много траже, добри наставници, настав-

ници код којих нико не слуша.

Кад Звонко Спасић зазвони за крај другог часа, ужива душа свака. Наравно причам о великом одмору. Двориште је место на коме ђаци константно испољавају емоције. На великом одмору највише волимо да у продавници купујемо једну жваку од 5 динара новчаницом од хиљаду динара. Сирота жена враћа нам кусур пет и по минута.

Најгоре је када пекара уведе санкције. Остављају нам бајате производе, а повећавају цене. То се дешава када се продавница затвори.

Признајем, ја волим да причам, али морам да се смирим под хитно. И даље се молим за пет из владања са четири уписа. Кад смо већ код ове теме, хајде мало да попричамо о типовима ученика.

1. Полу-мангуп - ученик који воли да прича све време, али му је и оцена јако важна.

2. Онај који много учи - то је онај тип који не сме да има четворку у дневнику. Плакаће, па макар добио четири из физичког, а упис у електронски дневник не долази у обзир.

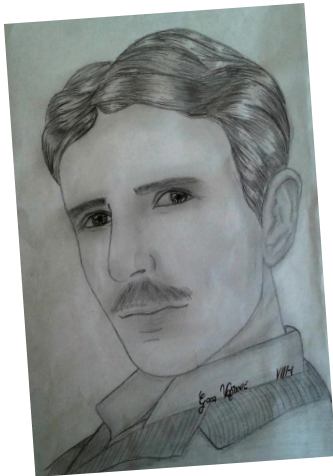
3. Онај што не знаш како да га казниш - то је онај ученик који прича на часу, а не можеш да га казниш. Одговара, добије један, није га брига. Упишеш га, баш га брига. Избациш га са часа, погодите шта? БАШ ГА БРИГА!

За крај хајде да размислимо шта сам све научио у школи.

Из српског дефинитивно све, из математике питагорину теорему (довољно), из биологије да се некада у животу мораш снаћи. Од мене довољно.

Филиј Вујовић, 7/2

„Људи су међусобно повезани невидљивим силама”

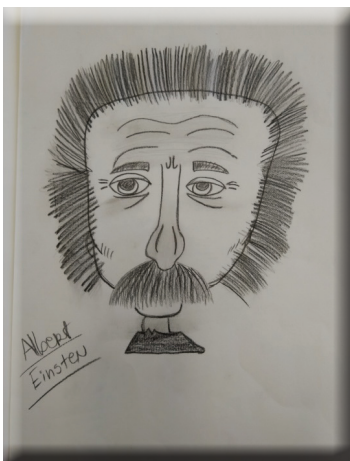
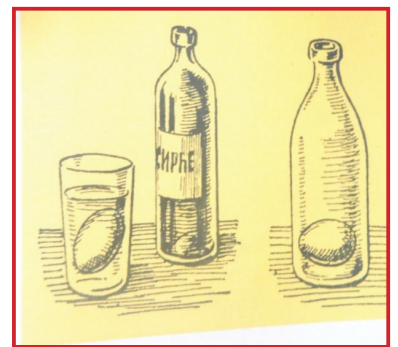
Никола Тесла је био познат као велики хуманиста и заговорник мира међу људима. Он је чинио изванредне, запањујуће ствари за живота, а заузврат није тражио ништа. За новац није марио, захвалност ни од кога није очекивао, слава га није занимала. Једном је рекао: „Сви смо ми једно. Људи су међусобно повезани невидљивим силама”. Тесла је веровао у космичку правду чврсто верујући у, како га је он називао „правило компензације”: „Истините награде су увек у размеру с радом и жртвама”. Ако погледамо око себе, видимо свет који се толико убрзано развија да је тешко пратити све његове промене и достигнућа у свим областима. Тесла је радио до последњег дана и све до последње секунде свог живота дубоко је веровао да ће се визија лепшег и бољег света остварити.

Хемијски експеримент: Јаје у боци

Кад гледате право кокошије јаје на дну боце чији је грлић ужи од јајета, у чуду се питате: како је јаје ушло у боцу, а остало читаво? Са мало стрпљења и мало знања из хемије извешћете и сами тај експеримент.

Потопите јаје у јако сирће и оставите га у њему дан и по, највише два. Толико ће бити довољно да љуска јајета омекша. Сирћетна киселина ће деловати на калцијев карбонат од кога се састоји љуска и она ће се размекшати.

Притискујући пажљиво прстима угураћете јаје у грлић боце. Боцу при томе положите да јаје не би пало на дно боце, кад прође кроз грлић. Лагано ћете боцу исправљати и јаје ће се скотрљати на дно.

Наука и религија

Иако многи научници сматрају да се наука и религија међусобно супростављају, Ајнштајн није сматрао тако.

„Мислим да је наука без религије хрома, и у обрнутом смислу, да је религија без науке слепа. Обе су значајне и зато треба да раде руку под руку,” изјавио је једном.

Иако су нека његова открића допринела развоју квантне механике, која је имала за циљ да објасни настанак света као случајност, Ајнштајну се није нарочито свидела. Позната је његова изјава да је убеђен како се „Бог не игра коцком”. Ајнштајн је нарочито познат по увођењу термина „мисаони експеримент” који је и довео до познате формуле $E=mc^2$.

Не дирајте моје кругове!

Када је у питању Архимед (познати грчки астроном, физичар и математичар) често је тешко у причама о њему одвојити истину од легенде. Уз помоћ сочива и огледала наводно је запалио римску флоту у луци испред Сиракузе (свог родног града) и много тога што се чини невероватним заиста је било могуће захваљујући чудесном уму Архимеда. Након двогодишње опсаде града, Римљани су напоскон заузели Сиракузу. Непосредно пре пада града, Архимеда је, док је у свом врту решавао неки геометријски проблем изнад кругова нацртаних у песку, убио римски војник. Том приликом је Архимед, наводно, изговорио легендарне речи: „Не дирајте моје кругове”!

Ићњаѡ Маринковић, 7/1

Весели физичари

Аристотел, Њутн и Паскал су играли жмурке.

Договоре се они да Аристотел први жмури и овај се окренуо и почео да броји. Паскал одмах отрча негде и сакрије се, а Њутн остаде ту где јесте, одмах иза Аристотела и нацрта на земљи један квадрат димензија метар са метар и стаде у њега. Аристотел заврши бројање, окрете се и на своје изненађење угледа Њутна и рече:

- Њутне, па видим те!

А тек ће Њутн, одмахујући главом:

- Ааа, неее. Видиш Њутна на метру квадратном, а то је Паскал.

Михајло Пупин

Михајло Идворски Пупин је један од најзначајнијих српских научника и проналазача. Рођен је 9. октобра 1854. године у Идвору, насељу у Војводини, а преминуо је 12. марта 1935. године у Њујорку. Пупинови родитељи звали су се Олимпијада и Константин. Михајло је имао четворо браће и пет сестара. Завршио је православу основну школу у Идвору и немачку основну школу у Перлезу. Гимназију је уписао 1869. године у Панчеву. Пошто се истицао као вредан и талентован ученик, уз помоћ свештеника Васе Живковића и наставника Коса, добио је стипендију. Због његове активности у покрету Омладине српске морао је да напусти Панчево. Године 1872. одлази у Праг, где је наставио школовање. Након очеве смрт у марту 1874, донео је одлуку да прекине школовање због финансијских тешкоћа и да оде у Америку. Следећих пет година ради као физички радник и учи енглески, грчки и латински језик. У јесен 1879. године положио је пријемни испит и уписао студије на Колумбија колеџу у Њујорку. Студије је завршио 1883. године са изузетним успехом из математике и физике. Потом се вратио у Европу, најпре у Енглеску (1883-1885), где је наставио школовање на универзитету Кембриџ захваљујући добијеној стипендији за студије математике и физике. Пупин је студије Експерименталне физике започео на универзитету у Берлину 1885. године, након чега је 1889. године одбранио докторску дисертацију из области физике-хемије. Пупинов најзначајнији проналазак је у свету познат по имену Пупинова теорија. Пупин је објавио око 70 техничких чланака и 34 патената. Био је почански конзул Краљевине Србије у Америци (1912-1920). Михајло Пупин је био члан Српске Краљевске академије, Француске академије наука, председник Њујоршке академије наука. Био је ожењен американком Саром Катарином Џексон са којом је имао ћерку Варвару. Сахрањен је на гробљу Вудлаун у Бронксу.

Експеримент

Учествовали експериментални физичар, теоријски физичар и математичар у експерименту о преживљавању у изолацији. Наиме, сва тројица били су изоловани на три пуста острва и све што су имали на располагању биле су неограничене количине хране у конзерви.

Након неколико месеци експериментални физичар се јако удебљао јер је стално бацао конзерве на камен и успео је скоро све да их отвори.

Математичар је одржао своју линију јер је прво глдовао неколико дана док је израчунао најпогоднији угао под којим треба да баца конзерву на камен да би се она отворила.

Међутим, теоријски физичар је пронађен без свести, јако мршав, штавише анорексичан, као да није успео да отвори ниједну конзерву. На његовом острву нађен је натпис у песку:

„Човек не може да живи без хране. Преййосйавимо суйройно.“

Зашто је амбалажа са „грицкалицама“ увек полупуна?

Произвођачи сасвим смишљено пакују грицкалице у кесе које само делују попуњено, а заправо су полупразне (или полупуне). Тако „надуване“ кесе служе као нека врста ваздушних јастука који штите садржај. Пре него што се паковање затвори, у кесу се упумпава азот. А зашто не кисеоник, намеће се питање? Овај гас који живот значи допринео би да танки пржени кромпирићи изгубе укус, а уље ужегне. Азот, напротив, доприноси да грицкалице остану свеже. Он није штетан. Ипак је то гас који чини 78% земљине атмосфере. Пошто се кесе са чипсом пакују у велике кутије, превозе, довозе до радњи, потом слажу по рафовима, да нису тако надуване, грицкалице би се од толиког притискања и превртања измрвиле и никоме не би пријале.

Иђајћ Маринковић, 7/1

Тијана Дорословац, 6/2

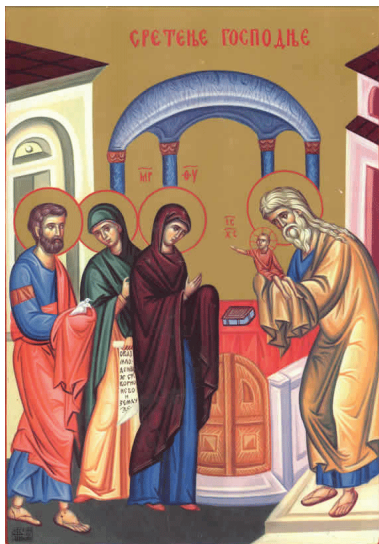
Пронађи празнике

И	В	Е	Л	И	К	А	Г	О	С	П	О	Ј	И	Н	А	М
Ц	М	А	Л	А	Г	О	С	П	О	Ј	И	Н	А	Б	Ј	А
Н	В	Б	И	Т	С	Е	В	О	Г	А	Л	Б	Р	Л	И	Р
Е	П	Р	О	Т	Ј	О	В	А	Њ	Д	А	Н	А	А	Р	К
Д	Е	Н	Б	Ж	Е	Њ	Е	Д	Е	В	А	В	Н	Г	А	О
А	Т	А	Е	И	И	В	Р	А	Ч	Е	В	И	Ђ	А	М	В
Л	К	Д	Њ	Л	Ц	Ђ	Ц	И	Ђ	Р	У	Ђ	Е	М	А	Д
М	О	И	Е	И	М	А	К	А	В	Е	Ј	И	Л	А	Н	А
Н	В	Њ	Т	Н	А	Д	В	О	С	А	П	С	О	Р	Е	Н
А	И	Д	Е	Д	М	А	Т	Е	Р	И	Ц	Е	В	И	Њ	А
Д	Ц	А	Р	А	Н	А	Д	Љ	О	К	И	Н	Д	Ј	Г	Д
В	А	Б	С	Н	В	И	Д	О	В	Д	А	Н	А	А	О	В
Е	М	И	Х	О	Љ	Д	А	Н	Д	Е	Т	И	Н	Ц	И	О
Ђ	Т	У	Ц	И	Н	Д	А	Н	А	Д	Н	И	М	О	Т	Р
Р	М	И	Т	Р	О	В	Д	А	Н	И	В	О	Х	У	Д	Т
У	К	Р	С	Т	О	В	Д	А	Н	В	А	С	К	Р	С	Е
Ђ	А	Х	Р	А	Р	Е	Ј	И	Р	Т	А	Т	Е	В	С	П

Аранђеловдан, Бадњи дан,
Блага Марија, Благовести,
Божих, Васкрс, Ваведене,
Велика Госпојина, Видовдан,
Врачи, Врбица, Детинци,
Духови, Ђурђевдан, Ђурђиц,
Илиндан, Јовањдан,
Крстовдан, Мала Госпојина,
Макавеји, Марковдан,
Материце, Младенци,
Митровдан, Михољдан,
Никољдан, Огњена Марија,
Оци, Петковица, Петровдан,
Света Три Јерарха, Спасовдан,
Сретење, Томиндан,
Туциндан, Цвети.

Празник Сретења Господњег (15. фебруар)

Како каже Свето писмо, 40. дан по рођењу Христовом донесе Пресвета Богородица свог божанског Сина у храм јерусалимски да га сходно закону посвети Богу и себе очисти.

Иако ни једно ни друго није било потребно, јеврејски закон је ипак испоштован. Том приликом појаве се две чудне личности: старац Симеон и Ана, кћи Фануилова.

Праведни старац узе на руке своје Месију и рече: „Сад отпушташ у миру слугу својега, Господе, по речи својој...“ Још рече Симеон за Христа Младенца: „Гле, овај лежи да многе обори и подигне у Израиљу, и да буде знак против кога ће се говорити“ (Лк 2, 29 и 34). Ана пак, која од младости служаше Богу у храму постом и молитвама, и сама познаде Месију, па прослави Бога и објави Јерусалимљанима о доласку Дугочеканог. А фарисеји, присутни у храму, који видеше и чуше све, расрдише се на Захарију што стави Деву Марију на место за девојке, доставише то цару Ироду.

Уверен да је то Нови Цар, о коме су му звезди с Истока говорили, Ирод брзо посла да убију Исуса. Но у међувремену божанска породица беше већ измакла из града и упутила се у Мисир, по упутству ангела Божјег. Дан

Сретења празнован је од самог почетка, но торжествено празновање овога дана установљено је нарочито 544. године у време цара Јустинијана.

Анђелина Рајић, 7/1

ПРАЗНИЦИ ЉУБАВИ

За празнике Детинци, Материце и Оци карактеристично је то што се родитељи и деца узајамно везују. Врпца којом се везујемо спаја породицу. У цркви смо сви повезани невидљивим нитима истинске хришћанске љубави. Те видљиве врпце, које се употребљавају на ове празнике, одраз су те љубави. На сваки овај празник узајамно се везујемо, а за откуп дајемо некакав ситан поклон. То је чин љубави и одговорности, доказ да требамо делити, да не будемо себични и без љубави.

(На слици су неки од најзначајнијих и најлепших српских манастира.)

Ученици 7. разреда

ДРУГАЧИЈЕ РАЗМИШЉАЊЕ

Прича из живота

Млади студент на једном универзитету је пошао у шетњу са својим професором. Док су шетали и разговарали, угледаше поред пута пар старих ципела које су, по свему судећи, припадале сиромашном сељаку који је у близини радио у пољу и који је приводио крају свој посао. Студент рече професору: „Хајде да се нашалимо са сељаком: сакрићемо му ципеле, а затим ћемо се склонити иза грмља и посматрати његову реакције док их буде тражио.”

Професор му одговори: „Младићу, никада се немој шалити на рачун туђе невоље и беде. Будући да си богат, можеш себи приуштити веће задовољство од овог сиромаша. Стави златни новчић у сваку његову ципелу, а тада ћемо се сакрити и посматрати његову реакцију.”

Студент то и учини и обојица се склонише иза неког грма у близини. Сељак је завршио свој посао и убрзо дошао преко поља до места уз пут где је оставио свој капут и ципеле. Док је облачио капут, гурнуо је ногу у једну ципелу и открио да је нешто у њој. Прво је помислио да је каменчић, али убрзо схвати да је то златни новчић.

Сав у чуду погледа у новчић, осврну се око себе, те поче посматрати новчић неко време. Поново се осврнуо на све стране, али није видео никога. Ставио је новчић у свој џеп, те наставио обувати другу ципелу. Али његово изненађење је било још веће када је и у њој пронашао новчић. Одједном су га савладале емоције. Бацио се на колена, подигао главу према небу и гласно почео да изговара молитву у знак захвалности. У њој је говорио о својој болесној и беспомоћној жени и својој деци која су без хлеба, а захваљујући невидљивој руци која му је послала новац, они ће бити спасени.

Студент је остао дубоко ганут, са сузама у очима. Професор га упита: „Да ли би био срећнији да си се нашалио са овим сељаком него што си сада?” Младић му одговори: „Научили сте ме лекцију коју никада нећу заборавити. Сада стварно разумем ове речи које пре нисам разумео: Више је благословен онај који дарује, него онај који прима!

Атлетска секција

Ове године атлетска секција је остварила запажене резултате на општинском такмичењу.

Девојчице 5. и 6. разреда оствариле су следеће резултате: Ника Шарић (6/1) освојила 4. место на 60 метара са временом 9,08 секунди. Дуња Ђујић (6/2) освојила 4. место на 300 метара са временом 56,07 секунди. Вера Симовић (6/3) освојила 3. место на 600 метара са временом 2:08,52. Ника Брајовић (6/1) освојила прво место на општинском такмичењу у скоку у даљ са скоком 4,91 метар. Лара Евтимов (6/3) је освојила 6. место у бацању кугле хицем од 3 метра.

Дечасти 5. и 6. разреда остварили су следеће резултате: Михајло Рајковић (6/2) освојио је 2. место на 60 метара са временом 8,85 секунди. Борис Петковић (6/3) освојио 5. место на 300 метара са временом 52,62 секунди. Петар Илић (6/4) освојио 3. место на 600 метара са временом 1:59,59. Павле Бабић (6/2) освојио је 1. место у бацању кугле са хицем од 6,24 метра.

Девојчице 7. и 8. разреда оствариле су следеће резултате: Уна Нешић (8/3) освојила је 2. место на 100 метара са временом 13,72 секунди. Нина Рајић (8/1) освојила је треће место на општинском такмичењу у скоку у даљ са 3,74 метара. Тијана Лукић (7/2) освојила је 4. место у бацању кугле са хицем од 6,21 метра. Девојчице 7. и 8. разреда су у такмичењу штафета 4x100 метара освојиле 4. место на општини са временом 1:02,33.

Дечасти 7. и 8. разреда остварили су следеће резултате: Давид Ковачевић (8/2) освојио је 4. место на 100 метара са временом 13,10 секунди. Михајло Радић (8/2) освојио 3. место на 300 метара са временом 45,39 секунди. Димитрије Чановић (8/4) освојио 2. место на 800 метара са временом 2:34,72. Лука Дејановић (8/4) освојио је 3. место у бацању кугле са хицем од 8,77 метара. Дечасти 7. и 8. разреда су учествовали у штафети 4x100 метара и својили 6. место на општини са временом 1,00,25.

Победници општинског првенства су се квалификовали на градско такмичење. Павле Бабић (6/2) као победник општинског такмичења у бацању кугле се пласирао на градско такмичење где је имао запажен наступ, а Ника Брајовић (6/1) победила је на општинском такмичењу у скоку у даљ и на градском такмичењу са још бољим резултатом од 5,03 метра.

Дан спорта

Професорка физичког васпитања Сања Милојевић је, поводом дана спорта, организовала презентацију бадминтона. Наша наставница је првак државе у овом спорту. Презентацију је реализовала уз помоћ Савеза за бадминтон и била је јако успешна.

Одбојкашка секција

Одбојкашка секција је ове године учествовала у све четири узрастне категорије. Девојчице 5. и 6. разреда као и девојчице 7. и 8. разреда су наступиле са пуно успеха. Дечасти 7. и 8. разреда су освојили 3. место на општинском такмичењу. Наступили су у саставу: Алекса Бранковић (7/2), Михајло Радић (8/2), Давид Ковачевић (8/2), Гаврило Лазовић (8/2), Павле Обрадовић (8/3), Матеја Зарић (8/3), Борис Ђурчић (8/3), Урош Полексић (8/3), Никола Јовановић (8/3), Ненад Андрејић (8/4) и Лука Бјелетић (8/4).

Најуспешнију селекцију су чинили дечасти 5. и 6. разреда, који су освоили 1. место на општинском такмичењу. Наступили су у саставу: Михајло Рајковић (6/2), Душан Павловић (6/2), Никола Јованов (6/2), Давор Вучетић (6/3), Матија Мирковић (6/3), Лазар Обрадовић (6/3), Марко Тошковић (6/3), Благоје Савић (6/4), Димитрије Савић (6/4) и Јаков Стаменковић (6/4).

Пливачка секција

Пливачка секција је сваке године све бројнија и све успешнија. Млађи разреди су у дисциплини краул имали свог представника Вука Трујића (4/1) који је остварио сјајан резултат.

Код шестака је била велика конкуренција у дисциплини краул и нашу школу су представљали: Душан Павловић (6/2), Матија Мирковић (6/3), Благоје и Димитрије Савић (6/4), Ђорђе Јовановић (6/4). Код седмака, у дисциплини прсно, представљао нас је Давид Маринковић (7/4) доста успешно. Код дечака осмог разреда школу су представљали у дисциплини краул Михајло Радић (8/2) и Филип Антић (8/2). Код девојчица у дисциплини прсно школу је представљала Милица Коцић (8/4). Најбољи резултат је остварила Софија Савић (7/3) која је освојила 2. место на градском такмичењу из пливања у дисциплини краул на 50 метара.

Рукометна секција

Рукометна секција ове године је учествовала у све четири узрастне категорије. Најуспешније селекције су биле девојчице седмог и осмог разреда и дечаки петог и шестог разреда које су освојиле 3. место на општинском такмичењу.

Дечаки петог и шестог разреда су наступили у саставу : Вук Станић (5/2), Вук Поповић (5/2), Стефан Поповић (5/2), Андреј Матић (6/1), Михајло Рајковић (6/2), Павле Бабић (6/2), Алесандро Росанда (6/2), Реља Ђорђевић (6/3), Јанко Зарић (6/3), Лука Стојановић (6/3), Марко Тошковић (6/3), Ђорђе Јовановић (6/4), Петар Илић (6/4) и Јаков Стаменковић (6/4).

Девојчице су наступиле у саставу : Тијана Лукић (7/2), Ива Арсенијевић (7/4), Нина Рајић (8/1), Јана Благојевић (8/1), Ивона Стојковић (8/2), Лена Стаменковић (8/2), Андреа Георгиев (8/4), Анастасија Станић (8/4) и Сара Которчевић (8/4).

Фудбалска секција

Ове године фудбалска секција је остварила запажене резултате на општинском такмичењу. Све четири селекције су се такмичиле на општинском такмичењу. Девојчице седмог и осмог разреда су одиграле утакмицу против „Марије Бурсаћ” нерешено 2:2 и после извођења пенала успешнија је била противничка екипа. Дечаки 7. и 8. разреда су играли против школе „Деспот Стефан Лазаревић” од којих су изгубили 3:1. Дечаки 5. и 6. разреда су ове године освојили треће место на општинском такмичењу. Екипу су чинили: Алекса Барлов (капитен), 6/1, Андреј Матић, 6/1, Душан Ристић, 6/1, Димитрије Миљковић, 6/1, Михајло Рајковић, 6/2, Душан Павловић, 6/2, Никола Јованов, 6/2, Борис Петковић, 6/3, Петар Илић, 6/4, Јаков Стаменковић, 6/4, Милан Војиновић и Борис Гагић, 6/4. Највећи успех је остварила екипа девојчица 5. и 6. разреда које су освојиле прво место на општинском, па потом на градском такмичењу освојиле 5. место. Екипу су чиниле: Тија Славковић (капитен), 6/4, Олга Живановић, 6/4, Вера Симовић, 6/3, Анастасија Антић, 6/3, Николина Николић, 6/3, Аница Шобот, 6/3, Елена Николић, 6/2 и Нина Рашић, 6/1.

Михајло Рагић, 8/2

ПОСЕТИЛИ НАС ЗВЕЗДИНИ ИГРАЧИ

Играчи ФК Црвене звезде су посетили нашу школу у петак 19. октобра. Дошли су Милош Дегенек (на слици лево), репрезентативац Аустралије и стуб одбране Звезде и млади талентовани нападач Дејан Јовељић (на слици десно).

Нижи разреди су се сликали, добили аутограме чак и поклоне, док су старији разреди тужно гледали кроз прозор. Одједном су и они добили одобрење да могу да сиђу у двориште. Низ степенице је настао прави стампедо. Један од челника клуба је држао говор о томе колико је спорт важан за младе. Деца су се фотографисала и са Анастасијом, водитељком емисије „Звезда Кидс“. Атмосфера је била за памћење. Није мала ствар видети уживо играче клуба који је ушао у Лигу шампиона, после толико деценија. Када су сви добили аутограме, одиграна је пријатељска утакмица између петлића Црвене звезде и другака из наше школе. Резултат је био изједначен.

Навијачи ФК Партизана нису били одушевљени овом посетом, али нису то показивали. Ова посета ће бити једна од најлепших успомена из школе. Такви догађаји освежавају свакодневну наставу и требало би да их буде више.

Андреј Ђурић, 7/2

..... РАЗНОВРСНО У 2/3

Чули смо да је ово одељење веома активно кад је спорт у питању, па смо отишли у њихову учионицу и неким од њих поставили питања. Питали смо их за име и презиме, шта и колико дуго тренирају, зашто баш то, имају ли узор и како им то помаже у школским обавезама. Ево шта су нам рекли.

НАЂА ИВКОВИЋ вежба балет већ две године. Само јој се то допало од свих активности и спортова. Нема неки узор. Тренинзи јој помажу и у свакодневном животу и у школи јер је постала много спретнија.

НЕМАЊА МАРИЧИЋ тренира кошарку само годину дана јер му је тата препоручио, а сад му се баш свиђа. Његов спортски идол је комшија, који је увек био уз њега. Због кошарке сада има много боље рефлексе.

ЛОЛА ПОПОВИЋ је тачно пре две године почела да тренира аикидо. За овај спорт се одлучила, како

она каже, док је гледала своју сестру како тренира. Она је и њен спортски идол. Захваљујући овом спорту може лакше да се одбрани.

РЕЉА САВИЋ већ три година тренира фудбал јер овај спорт воли од малих ногу. Његов спортски идол је Марadona. Бржи је и има боље рефлексе откад тренира.

Желимо им да буду и даље добри ђаци и успешни спортисти.

*Софија Дујићина и
Ивона Кузмановић, 5/1*

IZUZETAN INTERVJU

Aleksandar Saša Đorđević rođen je u Beogradu 26.08.1967. godine kao stariji sin oca Bratislava i majke Milijane. Otac Bratislav je poznati košarkaški stručnjak.

Aleksandar je završio OŠ „Marko Orešković“ na Novom Beogradu i X beogradsku gimnaziju. Interesantno je to da je bio odličan učenik i da je školu završio redovno.

Kao mali, sa nepunih 9 godina, u svojoj osnovnoj školi je počeo da trenira u KK „Radnički“. Posle nekoliko godina želeo je da pređe, sa svojim drugarima, u KK „Crvena zvezda“, ali su tadašnji treneri procenili da nije dovoljno talentovan za njihov klub. Prešao je u KK „Partizan“ i tamo proveo mnogo lepih, napornih i nezaboravnih trenutaka. Osvojio je Euroligu, Kup „Radivoja Koraća“ (danas poznat kao Eurocup), prvenstvo tadašnje Jugoslavije. U svojoj karijeri je igrao za mnoge klubove kao što su Partizan, Milano, Bolonja, NBA klub Portland Trailblazers, Barcelona, Real Madrid, Skavolini Pesaro. U svakom od njih osvajao je po neki trofej, ali mislim da su mu najdraži oni koje je osvajao sa reprezentacijom Jugoslavije i Srbije, kao što su evropska i svetska zlata i olimpijsko srebro.

Imali smo sreće da možemo da porazgovaramo sa njim, sada kada je selektor srpske košarkaške reprezentacije i da mu postavimo nekoliko pitanja (pošto sam mu ja bratanac nisam stavio tačku)

1. Da li ste sanjali da ćete postati košarkaš?

- Čini mi se da sam oduvek sanjao i maštao o tome da ću postati košarkaš. Sad je moj moto:

Dream big - work hard - stay humble!

Sanjaj o velikim stvarima - radi naporno - ostani skroman!

2. Kako se postaje uspešan sportista?

- Postaje se velikim radom, odricanjem, ali pre svega disciplinom. Čak bih rekao, fanatičnom disciplinom!

Uz veliku želju, potrebno je i puno talenta, ali po mom misljenju RAD u odnosu na talenat je kao 95:5!

3. Šta treba da ima košarkaš da bi pogodio „tu“ trojku?

- Potrebno je imati hrabrosti i veliku sigurnost u sebe, koja se zarađuje svakodnevnim treningom i extra posvećenošću sportu.

Nije bilo treninga da ga nisam završio sa serijom od 20 do 50 ubačenih „tih trojki“, iz svakojakih situacija zamišljajući protivnika i rezultat.

4. Zašto ste počeli da trenirate košarku, a ne neki drugi sport?

- Zbog društva iz kraja i zbog oca koji je bio trener Crvene zvezde u vreme kad sam bio mali, vodivši me svakodnevno na treninge u meni se rodila ljubav prema basketu i velika strast.

Budući da je sa nama sedeo i njegov otac (a moj deda) bili smo slobodni da i njemu postavimo pitanje u vezi sa vaspitavanjem i odrastanjem njegovih sinova:

5. Poštovani gospodine Đorđeviću, da li ste sada sa ove tačke zadovoljni onim što su vaša deca u životu ostvarila?

- Saša i Miša su ostvareni ljudi posvećeni svojim porodicama i poslu. Znali su u svakom periodu svoga života koje su granice i šta smeju a šta ne smeju da rade. Ako su batine jedno od merila nekih loših poteza dece, obojica nikada nisu dobili ni šamar. Veoma smo ponosni na njih!

Iako mi je stric, ovo mi je bio jedan od zanimljivijih razgovora sa njim, jer nikada nismo pričali na tu temu. Nadam se da sam uspeo da vam otkrijem neke zanimljive detalje o njemu.

Viktor Đorđević, 7/1

МИЛИЦА ОБРАДОВИЋ 11-3

МИЛОВАН БЕГОВИЋ 11-3

ТАНИЦА ВАСИЋ 11-3

ТОЈА ПОПОВИЋ 11-3

Љиљана Периновић 11-3

Љага Ђакојевић 11-3

Љапа Николић 4-7

Аријана Рајић 4-7

Марија Поповић 11-3

ЗАНИМЉИВОСТИ

- Леворуки људи имају боље памћење.
- Да је људски мозак хард диск имао би 2,5 милиона гигабајта меморије.
- Рачунар који је добио задатак да прочита сва Шекспирова дела утврдио је да се реч љубав појављује 2270 пута.
- Најстарије љубавно писмо нађено је у Ирану. Написао га је својој девојци млади Вавилонац.
- Римски Колосеум је имао 50 000 места. Улазнице су биле глинене плочице.
- Пасту за обућу ИМАЛИН, измислили су шпански коњаници да би им чизме биле чисте и тако су показивали да су они господа јер не ходају друмом, већ јашу на коњима.
- Просечна особа се смеје 15 пута дневно.
- Наставнику физичког можеш открити чињеницу да је притисак на стопалима четири пута већи кад трчимо него кад ходамо.
- Псима се утврђује идентитет тако што се узме отисак њушке који током целог живота остаје исти.
- Месо крокодила има укус свињског, а реп је његов најкукуснији део.
- Највећи број статиста у филму било је на снимању филма ГАНДИ. Сер Ричард Атенборо је за сцену ангажовао 300 000 статиста.
- Прва 4 потеза у шаху можете одиграти на 318.979.564.000 начина.
- Венера је једина планета која се ротира у смеру казаљке на сату.
- Гинисова књига рекорда држи рекорд као најчешће крадена књига из књижара.
- Квакање патке не прави ехо, али нико не зна због чега.
- Немогуће је кинуту отворених очију.
- Слонови су једине животиње које не могу скакати.

Занимљивости забележили ђеџаци

Забавите се решавајући осмосмерку препознајући појмове у вези са градивом из српског језика.

М	Г	Б	Д	П	Л	У	С	К	В	А	М	П	Е	Р	Ф	Е	К	А	Т	Ј	О	О	Њ
Џ	А	И	Н	У	З	О	К	М	В	Е	Х	И	З	А	Д	Ш	Џ	Ч	Л	С	Е	Е	Љ
Ц	Д	О	А	Ч	Ш	Ј	А	Ф	Е	П	Р	И	П	О	В	Е	Т	К	А	Д	К	Њ	Л
Н	И	Г	Б	П	Е	Р	С	О	Н	И	Ф	И	К	А	Ц	И	Ј	А	Г	Т	О	Л	И
М	Ј	Р	Ч	Ћ	О	Н	О	М	А	Т	О	П	Е	Ј	А	Ћ	О	Ј	Х	В	К	П	Р
В	А	А	Њ	Р	Љ	С	Е	Р	Х	Е	Л	Е	Г	И	Ј	А	П	Ф	К	Ј	О	Џ	И
И	Л	Ф	Д	Ђ	З	С	Т	Ф	Ђ	Т	О	М	Н	М	Ђ	И	Ф	А	Т	Ж	Н	А	К
Ф	О	И	Ђ	Ш	Ч	Н	А	Р	А	Ц	И	Ј	А	Р	Њ	В	К	Ш	А	У	Т	У	А
А	Г	Ј	Ч	Х	Т	Ж	Б	С	О	Џ	Т	Л	Ч	Ж	Б	И	К	З	Д	Ф	Р	М	Р
Х	Б	А	Љ	Ј	И	Ф	О	Л	З	Ф	У	Т	У	Р	П	Џ	Ј	Р	О	М	А	Н	Л
П	О	Р	Т	Р	Е	Т	К	Е	Ч	К	А	Г	З	Е	К	Е	Д	И	М	Њ	С	В	С
Т	Л	Д	Е	С	К	Р	И	П	Ц	И	Ј	А	Г	З	П	Ж	Х	Ђ	Ј	К	Т	Р	О

ПРИПОВЕТКА, ПЕРСОНИФИКАЦИЈА, ОНОМАТОПЕЈА, ЕЛЕГИЈА, НАРАЦИЈА, РОМАН, ЕПИТЕТ, КОНТРАСТ, АПОСТРОФА, ДИЈАЛОГ, ДЕСКРИПЦИЈА, ЕПИКА, БИОГРАФИЈА, ФУТУР, ЛИРИКА, ПЕЈЗАЖ, ПЛУСКВАМПЕРФЕКАТ, ПОРТРЕТ.

Свим ученицима,
наставничком
колективу,
осталим
радницима,
пријатељима и
сарадницима школе
честитамо
САВИНДАН!

ИГК КОРАЦИ
лист Основне школе
„Иван Горан Ковачић“
Београд,
Војводе Бране 18а
тел: 011/30-18-264

интернет адреса:
www.skolaigk.edu.rs

e-mail:
skolaigk@beotel.rs

излази
два пута годишње

ДЕЧИЈИ БИСЕРИ

- ☺ Писац басни је баснописац, а писац романа је Бранко Ћопић.
- ☺ Љубав је као лавина, и онда мораш да бежиш.
- ☺ Ако је љубав као кад учиш да читаш, нећу да се заљубим. То је напорно.
- ☺ Кредит је оно на телефону. Када ти се потроши, а ти укључиш пуњач и имаш кредит.
- ☺ Рекламе служе да идеш да пишкиш ако ти се пишки, а и да се глумци одморе.
- ☺ Пубертет је неизлечива болест. Доба када ти бркови порасту преко ноћи.
- ☺ - Како је изгледао Краљевић Марко?
- Имао је мач и носио је тренерку.
- ☺ Монолог је разговор између једног лика.
- ☺ Ја не трачарам, ја оговарам. Бабе трачарају, а деца оговарају.

Вицеви из школске клупе

(мали савети, мала и помоћ)

Причање вицева је добар начин да се прекине непријатна тишина, да се опустите у друштву пријатеља или да се пренесе лепо расположење на особу са којом разговарате. Али, ни најсмешнији виц неће постићи жељени ефекат ако је лоше испричан. Зато га не смеш причати монотоним гласом, користи много мимике и гестова и не причај дуго. Четрдесетак секунди је сасвим довољно.

Шта ће ми школа?

Језици: Гледам серије.

Матиш: Имам калкулатор.

Историја: Било па прошло.

Физичко: Знам да трчим.

Музичко: Постоји YouTube.

Ликовно: Знам да цртам.

Информатика: Знам да укључим комп и уђем на Facebook.

РЕШЕЊА РЕБУСА:

Немачка, трава,
тетка, мрак, школа

Директор:
Миомир Драгаш

Уреднице:
Мирјана Марковић
Драгана Цукић

Ликовна подршка:
Верица Ђурђевић

**Наставничка
редакција:**
Снежана Костић Хавари
Наташа Станојковић
и сви наставници и
учитељи који су
ангажовали своје
ученике или лично
пратили
школски живот

**Ученичка
редакција:**
Чланови новинарске
секције и ученици
чији су радови
објављени

Илустрације
су радови ученика